

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/2365

2015 m. lapkričio 25 d.

dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

laikydami į įprastos teisėkūros procedūros ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) 2007–2008 m. kilusi pasaulinė finansų krizė atskleidė pernelyg spekuliatyvią veiklą, didelių reglamentavimo spragų, tai, kad priežiūra yra neveiksminga, rinkos neskaidrios, o finansų sistemoje esama pernelyg sudėtingų produktų. Sąjunga ėmėsi įvairių priemonių, kad bankų sistema taptų tvirtesnė ir stabilesnė, be kita ko, sugriežtino kapitalo reikalavimus, geresnio valdymo taisykles ir priežiūros bei pertvarkymo režimus ir siekdama užtikrinti, kad finansų sektorius vykdytų savo funkciją – nukreiptų kapitalą realios ekonomikos finansavimui. Šiomis aplinkybėmis taip pat labai svarbi pažanga, padaryta kuriant bankų sąjungą. Vis dėlto krizė taip pat atskleidė poreikį didinti skaidrumą ir gerinti stebėseną ne tik tradiciniame bankų sektoriuje, bet ir tose srityse, kuriose vykdoma į bankų veiklą panaši kredito tarpininkavimo veikla, vadinamoji šešėlinė bankininkystė, kurios mastas kelia nerimą – nustatyta, kad jos apimtis lygi beveik pusei reglamentuojamos bankų sistemos dydžio. Bet kokie su ta veikla, kuri atrodo panaši į kredito įstaigų vykdomą veiklą, susiję trūkumai gali paveikti likusį finansų sektorių;

⁽¹⁾ OL C 336, 2014 9 26, p. 5.

⁽²⁾ OL C 451, 2014 12 16, p. 59.

⁽³⁾ OL C 271, 2014 8 19, p. 87.

⁽⁴⁾ 2015 m. spalio 29 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. lapkričio 16 d. Tarybos sprendimas.

- (2) vykdydamos kovos su šešeline bankininkyste veiklą, Finansinio stabilumo taryba (toliau – FST) ir Europos sisteminės rizikos valdyba (toliau – ESRV), įsteigtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ⁽¹⁾ identifikavo riziką, kurią kelia vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriai (toliau – VPIFS). VPIFS sudaro sąlygas didinti svertą, procikliškumą ir tarpusavio sąsajas finansų rinkose. Visų pirma nepakankamas skaidrumas naudojant VPIFS neleido reguliavimo bei priežiūros institucijoms ir investuotojams laikotarpiu prieš finansų krizę ir jos metu teisingai įvertinti ir stebėti atitinkamos rizikos, panašios į bankinę riziką, ir tarpusavio sąsajų finansų sistemoje lygio. Šiomis aplinkybėmis 2013 m. rugpjūčio 29 d. FST priėmė politikos strategiją „Šešėlinės bankininkystės priežiūros ir reguliavimo stiprinimas“ (toliau – FST politikos strategija), kuria siekiama sumažinti šešėlinės bankininkystės keliamą riziką vertybinių popierių skolinimo ir atpirkimo sandoriuose, kurią 2013 m. rugsėjo mėn. patvirtino G20 vadovai;
- (3) 2014 m. spalio 14 d., FST paskelbė VPIFS, kurių tarpuskaityta atliekama necentralizuotai, vertės sumažinimo reguliavimo sistemą. Nevykdant tarpuskaitytos tokios operacijos kelia didelę riziką, jei jos nėra tinkamai užtikrintos užtikrinimo priemone. Klientų turto pakartotinio naudojimo skaidrumo didinimas būtų pirmas žingsnis siekiant palengvinti sandorio šalių galimybes analizuoti riziką ir užkirsti jai kelią, o FST ne vėliau kaip 2016 m. turi užbaigti darbą, susijusį su rekomendacijomis dėl VPIFS, kurių tarpuskaityta atliekama necentralizuotai, vertės sumažinimo, siekiant užkirsti kelią pernelyg didelio svorto rizikai ir išsivelninti koncentracijos riziką bei išpareigojimų neįvykdymo riziką;
- (4) 2012 m. kovo 19 d. Komisija paskelbė Žaliąją knygą dėl šešėlinio bankų sektoriaus. Remdamasi gausia gauta grįžtama informacija ir atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius, 2013 m. rugsėjo 4 d. Komisija priėmė komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui „Šešėlinė bankininkystė. Naujų finansų sektoriaus rizikos šaltinių valdymas“. Komunikate pabrėžiama, kad dėl sudėtingo ir neskaidraus VPIFS pobūdžio sunku nustatyti sandorio šalis ir stebėti rizikos koncentraciją ir taip pat dėl to finansų sistemoje per daug padidėja svertas;
- (5) 2012 m. spalio mėn. Erkki Liikaneno pirmininkaujama aukšto lygio ekspertų grupė priėmė ataskaitą dėl Sąjungos bankų sektoriaus struktūros reformos. Be kitų dalykų, joje buvo aptarta tradicinės ir šešėlinės bankininkystės sistemų tarpusavio sąveika. Ataskaitoje pripažinta šešėlinės bankininkystės veiklos keliami rizika, kaip antai didelis svertas ir procikliškumas, ir raginama mažinti bankų ir šešėlinės bankininkystės sistemos tarpusavio sąsajas, kurios buvo vienas iš krizės plitimo šaltinių sisteminės bankų krizės metu. Ataskaitoje taip pat siūloma tam tikrų struktūrinių priemonių, skirtų likusiems Sąjungos bankų sektoriaus trūkumams šalinti;
- (6) Sąjungos bankų sistemos struktūrinės reformos aptartos pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl struktūrinių priemonių ES kredito įstaigų atsparumui didinti. Vis dėlto nustacius struktūrines priemones bankams, tam tikra veikla galėtų būti perkelta į ne taip griežtai reglamentuojamas sritis, tokias kaip antai šešėlinės bankininkystės sektorius. Todėl tą pasiūlymą reikėtų papildyti privalomais VPIFS skaidrumo ir duomenų teikimo reikalavimais, nustatytais šiame reglamente. Taigi, šiame reglamente įtvirtintos skaidrumo taisyklės papildė tą pasiūlymą;
- (7) šiuo reglamentu reaguojama į poreikį didinti vertybinių popierių įsigijimo finansavimo rinkų, taigi, visos finansų sistemos skaidrumą. Siekiant užtikrinti lygiavertės konkurencijos sąlygas ir tarptautinę konvergenciją, šiame reglamente vadovaujama FST politikos strategija. Juo sukuriama Sąjungos sistema, pagal kurią VPIFS duomenys gali būti veiksmingai teikiami sandorių duomenų saugykloms, o informacija apie VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius atskleidžiama investuotojams ir kolektyvinio investavimo subjektus. Į VPIFS apibrėžtį šiame reglamente neįtraukiamos išvestinių finansinių priemonių sutartys, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 648/2012 ⁽²⁾. Vis dėlto į ją patenka sandoriai, paprastai vadinami likvidumo apskaitimo sandoriais ir užtikrinimo priemone padengtais apskaitimo sandoriais, kurie nepatenka į išvestinių finansinių priemonių sutarčių apibrėžtį Reglamente (ES) Nr. 648/2012. Tarptautinės konvergencijos poreikį dar sustiprina tikimybė, kad po struktūrinės Sąjungos bankų sektoriaus reformos veikla, kurią šiuo metu vykdo tradiciniai bankai, gali būti perkelta į šešėlinės bankininkystės sektorių ir ją gali vykdyti finansų ir ne finansų subjektai. Dėl to gali dar labiau sumažėti tos veiklos skaidrumas reguliavimo ir priežiūros institucijoms, o tai joms neleistų susidaryti tinkamą rizikos, susijusios su VPIFS, vaizdą. Tai tik dar labiau pablogintų padėtį, susijusią su reglamentuojamo bankų sektoriaus ir šešėlinės bankininkystės sektoriaus ryšiais tam tikrose rinkose, kurie dabar yra jau gana tvirti;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL L 331, 2010 12 15, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

- (8) rinkos praktikos raida ir technologinė plėtra sudaro sąlygas rinkos dalyviams naudoti kitus sandorius nei VPIFS kaip finansavimo šaltinį, likvidumo ir užtikrinimo priemonės valdymo tikslais, kaip pelningumo didinimo strategiją, siekiant padengti skolintų vertybinių popierių pardavimą arba pasinaudoti mokesčių iš dividendų skirtumais. Tokie sandoriai galėtų turėti lygiavertį ekonominį poveikį, o jų keliama rizika būtų panaši kaip VPIFS, įskaitant svyruojančių turto verčių ir kintamumo sukeltą procikliškumą, išpareigojimų įgyvendinimo terminų arba likvidumo keitimą, atsirandantį dėl ilgalaikio ar nelikvidaus turto finansavimo, pasitelkiant trumpalaikį arba likvidų turtą, ir finansų krizės plitimą dėl sandorių grandinių tarpusavio sąsajų, susijusių su užtikrinimo priemonės pakartotiniu naudojimu;
- (9) tikėtina, kad valstybės narės, siekdamos reaguoti į FST politikos strategijos išskeltus klausimus ir numatomus pokyčius po Sąjungos bankų sektoriaus struktūrinės reformos, imsis skirtingų nacionalinių priemonių, dėl kurių gali atsirasti kliūčių sklandžiam vidaus rinkos veikimui ir galėtų būti pakenkta rinkos dalyviams ir finansiniam stabilumui. Be to, nesant suderintų skaidrumo taisyklių, nacionalinėms institucijoms sunku palyginti skirtingų valstybių narių mikrolygio duomenis ir suprasti realią atskirų rinkos dalyvių keliamą riziką sistemai. Todėl būtina užkirsti kelią tokių iškraipymų ir kliūčių atsiradimui Sąjungoje. Dėl to tinkamas teisinis šio reglamento pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 114 straipsnis, kaip išaiškinta vadovaujantis nuoseklia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika;
- (10) todėl naujosiomis skaidrumo taisyklėmis turėtų būti numatomas reikalavimas teikti visų rinkos dalyvių, nesvarbu ar jie finansų, ar ne finansų subjektai, sudaromų VPIFS duomenis, įskaitant informaciją apie užtikrinimo priemonės struktūrą, apie tai, ar užtikrinimo priemonė gali būti panaudota pakartotinai ir ar buvo pakartotinai panaudota, užtikrinimo priemonės pakeitimą kita priemone dienos pabaigoje ir taikomus vertės sumažinimus. Siekiant kuo labiau sumažinti papildomas rinkos dalyvių veiklos sąnaudas, naujos taisyklės ir standartai turėtų būti pagrįsti esama infrastruktūra, veiklos procesais ir formomis, kurie buvo nustatyti duomenų apie išvestinių finansinių priemonių sutartis veikimo sandorių duomenų saugykloms atžvilgiu. Tomis aplinkybėmis Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (toliau – ESMA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾ kiek tai įmanoma ir tinkama, turėtų mažinti pagal šį reglamentą priimtų techninių standartų ir pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 9 straipsnį priimtų techninių standartų dubliavimąsi ir vengti nenuoseklumo. Šiuo reglamentu nustatyta teisinė sistema turėtų, kiek įmanoma, būti tokia pati kaip Reglamentu (ES) Nr. 648/2012 nustatyta sistema, kiek tai susiję su išvestinių finansinių priemonių sutarčių duomenų teikimu tuo tikslu įregistruotoms sandorių duomenų saugykloms. Tokiu būdu taip pat turėtų būti sudarytos sąlygos pagal tą reglamentą įregistruotoms ar pripažintoms sandorių duomenų saugykloms, užbaigus supaprastintą registracijos procesą, vykdyti šiuo reglamentu pavestas duomenų saugyklos funkcijas, jei jos atitinka tam tikrus papildomus kriterijus;
- (11) siekiant užtikrinti ESMA įgaliojimų skirti sankcijas nuoseklumą ir veiksmingumą, rinkos dalyviams, kuriems taikomas šis reglamentas, turėtų, darant nuorodą į Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 būti taikomos nuostatos, susijusios su ESMA įgaliojimais, kaip nurodyta tame reglamente ir detalai nurodyta, procedūros taisyklių atžvilgiu, deleguotaisiais aktais, priimtais pagal to reglamento 64 straipsnio 7 dalį;
- (12) sandoriams su Europos centrinių bankų sistemos (toliau – ECBS) nariais neturėtų būti taikoma pareiga teikti VPIFS duomenis sandorių duomenų saugykloms. Vis dėlto siekiant užtikrinti, kad reguliavimo ir priežiūros institucijos susidarytų tinkamą vaizdą apie riziką, susijusią su VPIFS, kuriuos sudarė jų reguliuojami ar prižiūrimi subjektai, atitinkamos institucijos ir ECBS nariai turėtų glaudžiai bendradarbiauti. Toks bendradarbiavimas turėtų sudaryti sąlygas reguliavimo ir priežiūros institucijoms atlikti savo atitinkamas pareigas ir įvykdyti atitinkamus įgaliojimus. Toks bendradarbiavimas turėtų būti konfidencialus ir vykdomas atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pateikus pagrįstą prašymą, be to jis turėtų būti vykdomas tik siekiant suteikti toms institucijoms galimybę atlikti savo atitinkamas pareigas, deramai atsižvelgiant į centrinių bankų nepriklausomumo principus ir reikalavimus, ir joms vykdant savo, kaip pinigų institucijų, funkcijas, įskaitant pinigines, užsienio valiutos keitimo ir finansinio stabilumo politikos operacijas, kurias vykdyti ECBS nariai yra teisiškai įgaliojami. ECBS nariai turėtų turėti galimybę atsisakyti pateikti informaciją, kai sandorius jie sudaro vykdydami savo, kaip pinigų institucijų, funkcijas. Jie turėtų apie tokį atsisakymą pranešti prašančiajai institucijai, kartu pateikdami jo pagrindimą;
- (13) informacija apie vertybinių popierių įsigijimo finansavimo rinkoms būdingą riziką turėtų būti centralizuotai saugoma ir lengvai bei tiesiogiai prieinama, *inter alia*, ESMA, Europos priežiūros institucijai (Europos bankininkystės

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

institucijai) (toliau – EBI), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, Europos priežiūros institucijai (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) (toliau – EIOPA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽²⁾, atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, ESRV ir atitinkamiems ECBS centriniams bankams, įskaitant Europos Centrinį Banką (toliau – ECB) jam vykdamas savo užduotis Bendro priežiūros mechanizmo pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013 ⁽³⁾ kontekste, kad būtų galima nustatyti ir stebėti reguliuojamų ir nereguliuojamų subjektų vykdomos šešėlinės bankininkystės veiklos keliamą riziką finansiniam stabilumui. ESMA, rengdama ar siūlydama persvarstyti šiame reglamente numatytus techninius reguliavimo standartus, turėtų atsižvelgti į pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnį priimtus techninius standartus, kuriais reglamentuojamos išvestinių finansinių priemonių sandorių duomenų saugyklos, ir į būsimus tų techninių standartų pokyčius. Be to, ESMA turėtų siekti užtikrinti, kad atitinkamos kompetentingos institucijos, ESRV ir atitinkami ECBS centriniai bankai, įskaitant ECB, galėtų tiesiogiai ir nedelsiant susipažinti su visa jų pareigoms, įskaitant pinigų politikos nustatymą bei įgyvendinimą ir finansų rinkų infrastruktūrų priežiūros vykdymą, vykdyti būtina informacija. Siekiant tai užtikrinti, ESMA techninių reguliavimo standartų projektuose turėtų nustatyti priegios prie tokios informacijos sąlygas;

- (14) būtina nustatyti nuostatas dėl kompetentingų institucijų tarpusavio keitimosi informacija ir stiprinti jų tarpusavio pareigas teikti pagalbą ir bendradarbiauti. Dėl didėjančio tarpvalstybinės veiklos masto kompetentingos institucijos viena kitai turėtų teikti jų funkcijoms vykdyti svarbią informaciją, kad būtų garantuotas veiksmingas šio reglamento įgyvendinimo užtikrinimas, be kita ko, tomis situacijomis, kai pažeidimai arba įtariamai pažeidimai gali būti aktualūs dviejų arba daugiau valstybių narių institucijoms. Keičiantis informacija būtina griežtai saugoti profesinę paslaptį, siekiant užtikrinti sklandų tos informacijos perdavimą bei konkrečių teisių apsaugą. Nedarant poveikio nacionalinei baudžiamajai ar mokesčių teisei, kompetentingos institucijos, ESMA, įstaigos arba fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie nėra kompetentingos institucijos ir kurie gauna konfidencialią informaciją, turėtų ją naudoti tik atlikdami savo pareigas ir savo funkcijų vykdymo tikslais. Tačiau dėl to neturėtų būti užkertamas kelias nacionalinėms įstaigoms, atsakingoms už netinkamo administravimo atvejų prevenciją, tyrimą ar ištaisymą, vykdyti savo funkcijas pagal nacionalinę teisę;
- (15) VPIFS plačiai naudoja kolektyvinio investavimo subjektų valdytojai, siekdami veiksmingai valdyti portfelį. Toks naudojimas gali turėti didelę įtaką tų kolektyvinio investavimo subjektų veiklos rezultatams. VPIFS gali būti naudojami norint pasiekti investicinius tikslus arba padidinti grąžą. Valdytojai taip pat naudojami bendrosios grąžos apskaitimo sandoriais, kurių poveikis lygiavertis VPIFS poveikiui. Kolektyvinio investavimo subjektų valdytojai VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius plačiai naudoja tam, kad sudarytų poziciją, atitinkančią tam tikrą strategiją, ar padidintų jų grąžą. VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių naudojimas galėtų padidinti bendrą kolektyvinio investavimo subjekto rizikos profilį, o informacija apie jų naudojimą nėra tinkamai atskleidžiama investuotojams. Labai svarbu užtikrinti, kad tokių kolektyvinio investavimo subjektų investuotojai galėtų priimti informacija pagrįstus sprendimus ir įvertinti bendrą kolektyvinio investavimo subjektų rizikos ir grąžos pobūdį. Vertindamas VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius kolektyvinio investavimo subjektas turėtų atsižvelgti į sandorio esmę, o ne tik į jo teisinę formą;
- (16) dėl investicijų, padarytų remiantis neišsamia ar netikslia informacija apie kolektyvinio investavimo subjekto investavimo strategiją, investuotojas gali patirti didelių nuostolių. Todėl būtina, kad kolektyvinio investavimo subjektai atskleistų visą svarbią išsamią informaciją apie tai, kaip jie naudoja VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius. Be to, kolektyvinio investavimo subjektų atveju ypač svarbus yra visiškasis skaidrumas, nes visas sudarant VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius naudojamas turtas priklauso ne kolektyvinio investavimo subjektų valdytojams, o jų investuotojams. Todėl visiškasis informacijos apie VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius atskleidimas yra esminė apsaugos nuo galimų interesų konfliktų priemonė;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

- (17) naujos VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių skaidrumo taisyklės yra glaudžiai susijusios su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvomis 2009/65/EB⁽¹⁾ ir 2011/61/ES⁽²⁾, nes tos direktyvos sudaro kolektyvinio investavimo subjektų įsteigimo, valdymo ir jų akcijų bei investicinių vienetų platinimo teisinį pagrindą;
- (18) kolektyvinio investavimo subjektai gali vykdyti veiklą kaip kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektai (toliau – KIPVPS), kuriuos valdo KIPVPS valdymo įmonės arba KIPVPS investicinės bendrovės, gavusios leidimą pagal Direktyvą 2009/65/EB, arba kaip alternatyvaus investavimo fondai (toliau – AIF), kuriuos valdo alternatyvaus investavimo fondų valdytojai (toliau – AIFV), gavę leidimą arba įregistruoti pagal Direktyvą 2011/61/ES. Naujosios šiuo reglamentu nustatytos VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių skaidrumo taisyklės papildo tų direktyvų nuostatas ir turėtų būti taikomos kartu su jomis;
- (19) kad investuotojai būtų geriau informuoti apie riziką, susijusią su VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių naudojimu, kolektyvinio investavimo subjektų valdytojai į periodines ataskaitas turėtų įtraukti išsamią informaciją apie tų metodų naudojimą. Dabartinės periodinės ataskaitos, kurias turi pateikti KIPVPS valdymo įmonės arba KIPVPS investicinės bendrovės ir AIFV, turėtų būti papildytos informacija apie VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių naudojimą. Tiksliau nurodydama tų periodinių ataskaitų turinį ESMA turėtų atsižvelgti į administracinę našta ir į įvairių rūšių VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių ypatybes;
- (20) kolektyvinio investavimo subjekto investavimo politika VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių srityje turėtų būti aiškiai atskleista ikisutartiniuose dokumentuose, kaip antai prospekte KIPVPS atveju ir ikisutartinės informacijos atskleidimo investuotojams dokumente AIF atveju. Taip turėtų būti užtikrinta, kad investuotojai, prieš nusprenddami investuoti į konkretų KIPVPS ar AIF, suprastų ir įvertintų būdingą riziką;
- (21) pakartotinis užtikrinimo priemonių naudojimas suteikia likvidumo ir sudaro sąlygas sandorio šalims sumažinti finansavimo išlaidas. Tačiau dėl to dažnai sukuriama sudėtingos užtikrinimo priemonių grandinės tarp tradicinio bankų sektoriaus ir šešėlinės bankininkystės sektoriaus, keliančios riziką finansiniam stabilumui. Skaidrios informacijos apie tai, koku mastu finansinės priemonės, pateiktos kaip užtikrinimo priemonės, yra pakartotinai naudojamos, trūkumas ir atitinkama rizika bankroto atveju gali sumažinti pasitikėjimą sandorio šalimis ir padidinti riziką finansiniam stabilumui;
- (22) siekiant padidinti pakartotinio naudojimo skaidrumą, reikėtų nustatyti būtiniausias informacijos teikimo reikalavimus. Pakartotinis naudojimas turėtų vykti tik užtikrinus, kad užtikrinimo priemonę pateikusi sandorio šalis aiškiai apie tai žino ir duoda sutikimą. Todėl naudojimas pakartotinio naudojimo teise turėtų būti matomas priemonę pateikusių sandorio šalies vertybinių popierių sąskaitoje, išskyrus tuos atvejus, kai ta sąskaita reglamentuojama trečiosios valstybės teise, kurioje gali būti numatyta kitų tinkamų priemonių pakartotiniam naudojimui parodyti;
- (23) nors šio reglamento taisyklių dėl pakartotinio naudojimo taikymo sritis yra platesnė nei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/47/EB⁽³⁾, šiuo reglamentu tos direktyvos taikymo sritis nekeičiama – jis veikia turėtų būti skaitomas kartu su ta direktyva. Sąlygomis, kuriomis sandorio šalys turi pakartotinio naudojimo teisę ir gali ta teise naudotis, jokių būdų neturėtų būti sumažinama pagal Direktyvą 2002/47/EB taikoma susitarimo dėl finansinės užtikrinimo priemonės, pagal kurią perleidžiama nuosavybės teisė, apsauga. Atsižvelgiant į tą kontekstą, bet kokie pakartotinio naudojimo skaidrumo reikalavimų pažeidimai neturėtų daryti poveikio nacionalinei teisei sandorio galiojimo ar poveikio atžvilgiu;
- (24) šiuo reglamentu nustatomos griežtos informacijos apie pakartotinį naudojimą teikimo sandorio šalims taisyklės, kurios neturėtų daryti poveikio konkreitiems subjektams, struktūroms ir situacijoms pritaikytų atskiriems sektoriams skirtų taisyklių taikymui. Todėl šiame reglamente numatytos pakartotinio naudojimo taisyklės turėtų būti taikomos, pavyzdžiui, kolektyvinio investavimo subjektams ir depozitoriumams ar investicinių firmų klientams, tik tiek, kiek nėra numatyta griežtesnių taisyklių dėl pakartotinio naudojimo pagal kolektyvinio investavimo subjektams arba klientų turto apsaugai taikomus teisės aktus, kurie yra *lex specialis* ir yra viršesni už šiame reglamente pateiktas taisykles. Visų pirma šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis taisyklėms pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę, kuriomis ribojama galimybė sandorio šalims užsiimti finansinių priemonių, kurias sandorio šalys arba kiti asmenys (ne sandorio šalys) pateikia kaip užtikrinimo priemones, pakartotiniu naudojimu. Siekiant, kad sandorio šalys turėtų pakankamai laiko pritaikyti savo neįvykdytus susitarimus dėl užtikrinimo priemonių, įskaitant pagrindinius susitarimus, ir siekiant užtikrinti, kad nauji susitarimai dėl užtikrinimo priemonių atitiktų šį reglamentą, pakartotinio naudojimo reikalavimų taikymas turėtų būti atidėtas šešiams mėnesiams po šio reglamento įsigaliojimo dienos;

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁽²⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

⁽³⁾ 2002 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/47/EB dėl susitarimų dėl finansinio įkaito (OL L 168, 2002 6 27, p. 43).

- (25) siekiant skatinti terminų nuoseklumą tarptautiniu lygiu, šiame reglamente terminas vartojamas „pakartotinis naudojimas“ atitinka FST politikos strategiją. Vis dėlto tai neturėtų lemti nenuoseklumo Sąjungos *acquis* atžvilgiu; ir, visų pirma, neturėtų būti daromas poveikis direktyvose 2009/65/EB ir 2011/61/ES vartojamo termino „pakartotinis naudojimas“ reikšmei;
- (26) siekiant užtikrinti, kad sandorio šalys laikytųsi pagal iš šio reglamento kylančių pareigų ir kad jos visoje Sąjungoje būtų panašiai traktuojamos, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus taikyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas administracines sankcijas ir kitas priemones. Todėl šiuo reglamentu nustatytos administracinės sankcijos ir kitos priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikoma sankcija arba priemonė, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant sankciją arba priemonę, sankcijų arba priemonių skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir administracinių piniginių sankcijų dydžių. Pažeidus kolektyvinio investavimo subjektų pareigas dėl skaidrumo, nustatytas pagal šį reglamentą, tikslinga taikyti direktyvomis 2009/65/EB ir 2011/61/ES nustatytas sankcijas ir kitas priemones;
- (27) kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai taikyti sankcijas neturėtų daryti poveikio ECB išimtinėi kompetencijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalies a punktą panaikinti kredito įstaigų veiklos leidimus prudencinės priežiūros tikslais;
- (28) šio reglamento nuostatomis dėl sandorių duomenų saugyklų registracijos paraiškų ir registracijos panaikinimo nedaroma poveikio Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 V skyriuje numatytoms teisių gynimo priemonėms;
- (29) techniniais finansinių paslaugų sektoriaus standartais turėtų būti užtikrintas nuoseklus suderinamumas ir tinkama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Su politiniais sprendimais nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus būtų veiksminga ir tikslinga patikėti rengti ESMA, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga. ESMA, rengdama techninius standartus, turėtų užtikrinti veiksmingas administracines ir duomenų teikimo procedūras. Komisijai pagal SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius turėtų būti suteikti įgaliojimai deleguotaisiais aktais priimti techninius reguliavimo standartus šiose srityse: dėl įvairių rūšių VPIFS duomenų, kuriuos reikia pateikti; išsamios informacijos apie sandorių duomenų saugyklos registracijos paraišką ar paraišką dėl registracijos išplėtimo; procedūrų, kurias taiko sandorių duomenų saugyklos joms pateiktiems VPIFS duomenims tikrinti, aspektų; sandorių duomenų saugyklų laikomų duomenų skelbimo dažnumo ir išsamios informacijos, tiems duomenims taikomų reikalavimų ir galimybės su jais susipažinti; ir, prireikus, dėl išsamesnio priedo turinio;
- (30) Komisijai pagal SESV 291 straipsnį ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį turėtų būti suteikti įgaliojimai įgyvendinimo aktais priimti ESMA parengtus techninius įgyvendinimo standartus dėl pranešimų formos ir dažnumo, sandorių duomenų saugyklos registracijos paraiškos ar paraiškos dėl registracijos išplėtimo formos, taip pat dėl keitimosi informacija apie sankcijas ir kitas priemones su ESMA procedūrų ir formų;
- (31) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl subjektų, kuriems šis reglamentas netaikomas, sąrašo pakeitimo ir dėl mokesčių rūšių, už ką jie turi būti mokami, tų mokesčių dydžio ir būdo, kaip sandorių duomenų saugyklos turi juos mokėti. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (32) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti sprendimus dėl trečiųjų valstybių taisyklių vertinimo, kad būtų galima pripažinti trečiųjų valstybių sandorių duomenų saugyklas ir kad būtų išvengta galimai besidubliuojančių arba vienas kitam prieštaraujančių reikalavimų. Vertinimas, kuris yra tokių sprendimų dėl duomenų teikimo trečiojoje valstybėje lygiavertiškumo pagrindas, neturėtų daryti poveikio toje trečiojoje valstybėje įsteigtos ir ESMA pripažintos sandorių duomenų saugyklos teisei teikti duomenų teikimo paslaugas Sąjungoje įsteigtiems subjektams, kadangi sprendimas dėl pripažinimo neturėtų priklausyti nuo tokio vertinimo sprendimo dėl lygiavertiškumo tikslais;
- (33) tais atvejais, kai įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo yra panaikinamas, sandorio šalims automatiškai vėl turėtų būti taikomi visi šiame reglamente nustatyti reikalavimai;
- (34) prireikus Komisija turėtų bendradarbiauti su trečiųjų valstybių institucijomis, kad būtų išnagrinėti abipusiai naudingi sprendimai siekiant užtikrinti šio reglamento nuostatų ir tų trečiųjų valstybių nustatytų reikalavimų suderinamumą ir taip šioje srityje išvengti visų galimų dubliavimų;

- (35) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. tam tikros veiklos finansų rinkose, tokios kaip antai VPIFS naudojimo ir užtikrinimo priemonės pakartotinio naudojimo skaidrumo didinimo, kad būtų galima stebėti ir nustatyti susijusių riziką, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl šio reglamento masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (36) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir principai, pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teisė į asmens duomenų apsaugą, teisė į privatų ir šeimos gyvenimą, teisė į gynybą ir *ne bis in idem* principas, laisvė užsiimti verslu, teisė į nuosavybę ir teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą. Šis reglamentas turi būti taikomas atsižvelgiant į tas teises ir principus;
- (37) buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28 straipsnio 2 dalį, ir jis pateikė nuomonę 2014 m. liepos 11 d. ⁽²⁾;
- (38) bet koks valstybių narių kompetentingų institucijų ar sandorių duomenų saugyklų atliekamas keitimasis asmens duomenimis ar jų perdavimas turėtų vykti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽³⁾ nustatytas asmens duomenų perdavimo taisykles. Bet koks ESMA, EBI ar EIOPA atliekamas keitimasis asmens duomenimis ar jų perdavimas turėtų būti vykdomas pagal Reglamente (EB) Nr. 45/2001 nustatytas asmens duomenų perdavimo taisykles.
- (39) padedant ESMA, Komisija turėtų stebėti ir Europos Parlamentui bei Tarybai rengti ataskaitas apie tai, kaip šiame reglamente nustatyta pareiga teikti duomenis taikoma tarptautiniu mastu. Nustatytas laikotarpis, per kurį Komisija gali pateikti pranešimus, turėtų sudaryti galimybes faktiškai prieš tai taikyti šį reglamentą;
- (40) Atsižvelgdama į atitinkamų tarptautinių forumų vykdomos veiklos rezultatus ir pasitelkdama ESMA, EBI ir ESRV pagalbą, Komisija turėtų Europos Parlamentui ir Tarybai pateikti ataskaitą dėl pažangos, padarytos dedant tarptautines pastangas su VPIFS susijusiai rizikai sumažinti, įskaitant FST rekomendacijas dėl VPIFS, kurių tarpusukaita atliekama necentralizuotai, vertės sumažinimo, ir dėl tų rekomendacijų tinkamumo Sąjungos rinkoms;
- (41) kad sandorių duomenų saugyklos turėtų pakankamai laiko pateikti paraišką dėl leidimo vykdyti šiame reglamente nustatytą veiklą suteikimo ir tos veiklos pripažinimo, o sandorio šalys ir kolektyvinio investavimo subjektai turėtų pakankamai laiko skaidrumo reikalavimams įvykdyti, reikėtų atidėti skaidrumo reikalavimų pagal šį reglamentą taikymą. Visų pirma, tikslinga atidėti bet kokių papildomų skaidrumo reikalavimų taikymą kolektyvinio investavimo subjektams, atsižvelgiant į 2012 m. gruodžio 18 d. ESMA parengtas gaires kompetentingoms institucijoms ir KIPVPS valdymo įmonėms, kuriose KIPVPS valdymo įmonėms nustatoma neprivaloma sistema, susijusi su informacijos atskleidimo pareigomis, ir į poreikį sumažinti kolektyvinio investavimo subjektų valdytojams tenkančią administracinę našą. Siekiant užtikrinti veiksmingą VPIFS duomenų teikimo sistemos įgyvendinimą, būtina reikalavimus taikyti laipsniškai pagal sandorio šalies rūšį. Tokiu metodu turėtų būti atsižvelgiama į realų sandorio šalies gebėjimą laikytis šiuo reglamentu nustatytų duomenų teikimo pareigų;
- (42) šiuo reglamentu nustatytos naujosios vienodos VPIFS ir tam tikrų ne biržos išvestinių finansinių priemonių, būtent bendrosios grąžos apskaitos sandorių, skaidrumo taisyklės yra glaudžiai susijusios su Reglamentu (ES) Nr. 648/2012 nustatytomis taisyklėmis, nes toms ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms taikomi duomenų teikimo reikalavimai, nustatyti tuo reglamentu. Siekiant užtikrinti abiejų grupių skaidrumo reikalavimų ir duomenų teikimo reikalavimų taikymo srities nuoseklumą, reikia aiškiai atskirti ne biržos išvestines finansines priemones ir

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽²⁾ OL C 328, 2014 9 20, p. 3.

⁽³⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

biržines išvestines finansines priemones, nepriklausomai nuo to, ar tomis sutartimis prekiaujama Sąjungoje ar trečiųjų valstybių rinkose. Todėl, siekiant užtikrinti, kad tos pačios rūšies išvestinių finansinių priemonių sutartys būtų tapatinamos arba su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, arba su biržinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, nepriklausomai nuo to, ar tomis sutartimis prekiaujama Sąjungoje ar trečiųjų valstybių rinkose, ne biržos išvestinių finansinių priemonių apibrėžtis Reglamente (ES) Nr. 648/2012 turėtų būti iš dalies pakeista;

(43) todėl Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių (toliau – VPĮFS) ir pakartotinio naudojimo skaidrumo taisyklės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas:
 - a) VPĮFS sandorio šaliai, kuri yra įsteigta:
 - i) Sąjungoje, įskaitant visus jos filialus, nepriklausomai nuo jų buvimo vietos;
 - ii) trečiojoje valstybėje, jei VPĮFS sudaromas vykdant veiklą tos sandorio šalies filialui Sąjungoje;
 - b) kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (toliau – KIPVPS) valdymo įmonėms ir KIPVPS investicinėms bendrovėms pagal Direktyvą 2009/65/EB;
 - c) alternatyvaus investavimo fondų valdytojams (toliau – AIFV), kurie gavo leidimus pagal Direktyvą 2011/61/ES;
 - d) pakartotiniu naudojimu užsiimančiai sandorio šaliai, kuri yra įsteigta:
 - i) Sąjungoje, įskaitant visus jos filialus, nepriklausomai nuo jų buvimo vietos;
 - ii) trečiojoje valstybėje kai:
 - pakartotinis naudojimas atliekamas vykdant veiklą tos sandorio šalies filialui Sąjungoje; arba
 - pakartotinis naudojimas yra susijęs su finansinėmis priemonėmis, kurias pagal susitarimą dėl užtikrinimo priemonės pateikė Sąjungoje įsteigta sandorio šalis arba trečiojoje valstybėje įsteigtos sandorio šalies filialas Sąjungoje.
2. 4 ir 15 straipsniai netaikomi:
 - a) Europos centrinių bankų sistemos (toliau – ECBS) nariams, kitoms valstybių narių įstaigoms, atliekančioms panašias funkcijas ir kitoms Sąjungos viešosioms įstaigoms, kurioms pavesta valdyti arba dalyvauti valdant valstybės skolą;
 - b) Tarptautinių atsiskaitymų bankui.

3. 4 straipsnis netaikomas sandoriams, kuriuose ECBS narys yra sandorio šalis.
4. Komisijai pagal 30 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 2 dalyje nustatyto sąrašo dalinio pakeitimo.

Tuo tikslu ir prieš priimdama tokius deleguotuosius aktus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas centrinių bankų ir viešųjų įstaigų, kurioms pavesta valdyti arba dalyvauti valdant valstybės skolą, traktavimas tarptautiniu lygiu.

Toje ataskaitoje pateikiama centrinių bankų ir tų įstaigų traktavimo pagal kelių trečiųjų valstybių teisinę sistemą lyginamoji analizė. Jeigu ataskaitoje, visų pirma atsižvelgiant į lyginamosios analizės rezultatus ir į galimą poveikį, padaroma išvada, kad tų trečiųjų valstybių centrinių bankų ir įstaigų fiskalinei atsakomybei būtina netaikyti 15 straipsnio, Komisija priima deleguotąjį aktą, kuriuo jie įtraukiami į šio straipsnio 2 dalyje nustatytą sąrašą.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. sandorių duomenų saugykla – juridinis asmuo, kuris centralizuotai renka ir saugo informaciją apie VPIFS;
2. sandorio šalis – finansų sandorio šalis arba ne finansų sandorio šalis;
3. finansų sandorio šalis –
 - a) investicinė bendrovė, gavusi leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/65/ES ⁽¹⁾;
 - b) kredito įstaiga, gavusi leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ⁽²⁾ arba Reglamentą (ES) Nr. 1024/2013;
 - c) draudimo įmonė arba perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB ⁽³⁾;
 - d) KIPVPS ir tam tikrais atvejais jo valdymo įmonė, gavę leidimą pagal Direktyvą 2009/65/EB;
 - e) AIF, kurį valdo AIFV, gavę leidimus arba įregistruoti pagal Direktyvą 2011/61/ES;
 - f) įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, gavusi leidimą arba įregistruota pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/41/EB ⁽⁴⁾;
 - g) pagrindinė sandorio šalis, gavusi leidimą pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽⁴⁾ 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

- h) centrinis vertybinių popierių depozitoriumas, gavęs leidimą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 909/2014 ⁽¹⁾;
- i) trečiosios valstybės subjektas, kuriam, jei jis būtų įsteigtas Sąjungoje, pagal a–h punktuose nurodytus teisėkūros procedūra priimamus aktus, reikėtų gauti leidimą arba jis turėtų būti įregistruotas;
4. ne finansų sandorio šalis – Sąjungoje arba trečiojoje valstybėje įsteigta įmonė, išskyrus 3 punkte nurodytus subjektus;
5. įsteigtas:
- a) pagrindinės buveinės vietoje, kai sandorio šalis yra fizinis asmuo;
- b) registruotosios buveinės vietoje, kai sandorio šalis yra juridinis asmuo;
- c) pagrindinės buveinės vietoje, kai sandorio šalis pagal nacionalinę teisę neturi registruotosios buveinės;
6. filialas – kita nei pagrindinė buveinė verslo vieta, kuri yra sandorio šalies dalis ir neturi juridinio asmens statuso;
7. vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimas arba vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimasis – sandoris, kuriuo sandorio šalis perduoda vertybinius popierius arba biržos prekes, o skolininkas įsipareigoja grąžinti lygiavertčius vertybinius popierius arba biržos prekes tam tikrą datą ateityje arba tada, kai to pareikalauja perdavėjas; vertybinius popierius arba biržos prekes perduodančiai sandorio šaliai šis sandoris yra vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimas, o sandorio šaliai, kuriai vertybiniai popieriai arba biržos prekės yra perduodami, – vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimasis;
8. pirkimo siekiant parduoti atgal sandoris arba pardavimo siekiant atpirkti sandoris – sandoris, pagal kurį sandorio šalis perka arba parduoda vertybinius popierius, biržos prekes arba garantuotas teises į vertybinių popierių ar biržos prekių nuosavybę ir atitinkamai susitaria už nustatytą kainą tam tikrą dieną ateityje parduoti arba atpirkti tos pačios rūšies vertybinius popierius, biržos prekes ar tokias garantuotas teises; toks sandoris yra pirkimo siekiant parduoti atgal sandoris vertybinius popierius, biržos prekes arba garantuotas teises perkančiai sandorio šaliai arba pardavimo siekiant atpirkti sandoris vertybinius popierius, biržos prekes arba garantuotas teises parduodančiai sandorio šaliai, tokiam pirkimo siekiant parduoti atgal sandoriui arba pardavimo siekiant atpirkti sandoriui netaikant atpirkimo sandorio arba atvirkštinio atpirkimo sandorio, kaip apibrėžta 9 punkte, nuostatų;
9. atpirkimo sandoris – bet koks sandoris, vykdomas vadovaujantis susitarimu, pagal kurį sandorio šalis perduoda vertybinius popierius, biržos prekes arba garantuotas teises, susijusias su vertybinių popierių arba biržos prekių nuosavybe, kai tą garantiją suteikia pripažinta birža, kuriai priklauso teisės į vertybinius popierius ar į biržos prekes, o susitarimu sandorio šaliai nesuteikiama galimybė perduoti arba įkeisti tam tikrus vertybinius popierius ar biržos prekes daugiau kaip vienai sandorio šaliai vienu metu, įsipareigojant juos – arba tos pačios rūšies vertybinių popierių ar biržos prekių pakaitalus – atpirkti už nustatytą kainą tam tikrą dieną ateityje, kurią perdavėjas nustato ar nustatys; vertybinius popierius ar biržos prekes parduodančiai sandorio šaliai tai yra atpirkimo sandoris, o juos perkančiai sandorio šaliai – atvirkštinio atpirkimo sandoris;
10. garantinės įmokos skolinimo sandoris – sandoris, kuriuo sandorio šalis suteikia kreditą prekiauti vertybiniais popieriais, jiems įsigyti, parduoti ar platinti, tačiau jis neapima kitų paskolų, užtikrintų vertybiniais popieriais;
11. vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoris arba VPIFS:
- a) atpirkimo sandoris;

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

- b) vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimas ir vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimasis;
 - c) pirkimo siekiant parduoti atgal sandoris arba pardavimo siekiant atpirkti sandoris;
 - d) garantinės įmokos skolinimo sandoris;
12. pakartotinis naudojimas – finansinių priemonių, kurias jas gaunanti sandorio šalis gavo pagal susitarimą dėl užtikrinimo priemonių, naudojimas savo vardu ir savo sąskaita arba kitos sandorio šalies, įskaitant visus fizinius asmenis, sąskaita; toks naudojimas yra teisės perdavimas arba naudojimasis teise naudotis pagal Direktyvos 2002/47/EB 5 straipsnį, bet neapima finansinės priemonės realizavimo teikiančios sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju;
 13. susitarimas dėl užtikrinimo priemonės, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė – susitarimas dėl finansinio įkaito, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/47/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte, sudarytas tarp sandorio šalių siekiant užtikrinti bet koki įsipareigojimą;
 14. susitarimas dėl užtikrinimo priemonės kaip prievolės vykdymo užtikrinimo – susitarimas dėl finansinio įkaito, kaip prievolės įvykdymo užtikrinimo, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/47/EB 2 straipsnio 1 dalies c punkte, sudarytas tarp sandorio šalių siekiant užtikrinti bet koki įsipareigojimą;
 15. susitarimas dėl užtikrinimo priemonės – susitarimas dėl užtikrinimo priemonės, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, ir susitarimas dėl užtikrinimo priemonės kaip prievolės vykdymo užtikrinimo;
 16. finansinė priemonė – finansinė priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte;
 17. biržos prekė – biržos prekė, kaip apibrėžta Komisijos reglamento (EB) Nr. 1287/2006 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 punkte;
 18. bendrosios grąžos apsisiekimo sandoris – investicinių finansinių priemonių sutartis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 7 punkte, pagal kurią viena sandorio šalis kitai sandorio šaliai perduoda visą susijusio įsipareigojimo ekonominį rezultatą, įskaitant pajamas iš palūkanų ir mokesčius, pelną arba nuostolius dėl kainų pasikeitimų ir kredito nuostolius.

II SKYRIUS

VPĮFS SKAIDRUMAS

4 straipsnis

Pareiga teikti VPĮFS duomenis ir jų apsauga

1. VPĮFS sandorio šalys pateikia pagal 5 straipsnį įregistruotai arba pagal 19 straipsnį pripažintai sandorių duomenų saugykiai išsamius duomenis apie visus VPĮFS, kuriuos jos sudarė, taip pat praneša apie visus jų pakeitimus arba nutraukimą. Tie duomenys pateikiami ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sandorio sudarymo, pakeitimo ar nutraukimo.

Pirmoje pastraipoje įtvirtinta pareiga teikti duomenis taikoma VPĮFS, kurie:

- a) buvo sudaryti anksčiau nei 33 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą atitinkamą taikymo dieną ir tą dieną tebėra neįvykdyti, jeigu:
 - i) tą dieną tų VPĮFS likęs terminas yra ilgesnis nei 180 dienų; arba
 - ii) tų VPĮFS terminas nenustatytas ir jie tebėra neįvykdyti 180 dienų nuo tos dienos;

⁽¹⁾ 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1287/2006, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investiciniams įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų (OL L 241, 2006 9 2, p. 1).

b) sudaromi 33 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą atitinkamą taikymo dieną arba po tos dienos.

Duomenys apie antros pastraipos a punkte nurodytus VPĮFS pateikiami per 190 dienų nuo 33 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos atitinkamos taikymo dienos.

2. Sandorio šalis, kuriai taikoma pareiga teikti duomenis, VPĮFS duomenų teikimą gali deleguoti kitam subjektui.

3. Kai finansų sandorio šalis sudaro VPĮFS su ne finansų sandorio šalimi, kuri jos balanso datą neviršija bent dviejų iš trijų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES ⁽¹⁾ 3 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų ribų, ta finansų sandorio šalis yra atsakinga už duomenų teikimą abiejų sandorio šalių vardu.

Kai VPĮFS sandorio šalis yra valdymo įmonės valdomas KIPVPS, valdymo įmonė yra atsakinga už duomenų teikimą to KIPVPS vardu.

Kai VPĮFS sandorio šalis yra AIF, jo AIFV yra atsakinga už duomenų teikimą to AIF vardu.

4. Sandorio šalys visų savo sudarytų, pakeistų ar nutrauktų VPĮFS duomenis saugo mažiausiai penkerius metus nuo sandorio nutraukimo.

5. Kai nėra sandorių duomenų saugyklos, kuri registruotų VPĮFS duomenis, sandorio šalys užtikrina, kad tokie duomenys būtų pateikiami Europos priežiūros institucijai (toliau – Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (toliau – ESMA).

Tais atvejais ESMA turi užtikrinti, kad visi 12 straipsnio 2 dalyje nurodyti atitinkami subjektai turėtų prieigą prie visų VPĮFS duomenų, kurių jiems reikia savo atitinkamoms pareigoms ir įgaliojimams vykdyti.

6. Pagal šį straipsnį gautos informacijos atžvilgiu sandorių duomenų saugyklos ir ESMA laikosi atitinkamų informacijos konfidencialumo, vientisumo ir apsaugos nuostatų ir vykdo pareigas, nustatytas visų pirma Reglamento (ES) Nr. 648/2012 80 straipsnyje. Taikant šį straipsnį, Reglamento (ES) Nr. 648/2012 80 straipsnyje pateiktos nuorodos į to reglamento 9 straipsnį ir į išvestinių finansinių priemonių sutartis laikomos nuorodomis atitinkamai į šį straipsnį ir į VPĮFS.

7. Sandorio šalis, teikianti VPĮFS duomenis sandorių duomenų saugyklai ar ESMA, arba subjektas, teikiantis tokius duomenis sandorio šalies vardu, nelaikomi pažeidusiais kokius nors informacijos atskleidimo apribojimus, nustatytus sutartyje arba įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatose.

8. Duomenis teikiantis subjektas, jo direktoriai arba darbuotojai nėra atsakingi už tą duomenų atskleidimą.

9. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą ir suderinamumą su Reglamento (ES) Nr. 648/2012 9 straipsnyje nurodytu ataskaitų teikimu bei tarptautiniu lygiu sutartais standartais, ESMA, glaudžiai bendradarbiaudama su ECBS ir atsižvelgdama į jos poreikius, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia pranešimų apie įvairių rūšių VPĮFS, nurodytų šio straipsnio 1 ir 5 dalyse, elementus, kurie apima bent šiuos aspektus:

a) VPĮFS šalis ir, kai skiriasi, naudos iš pagal tą VPĮFS atsirandančių teisių ir išpareigojimų gavėją;

b) pagrindinę sumą; valiutą; turtą, naudojamą kaip užtikrinimo priemonė, ir jo rūšį, kokybę ir vertę; užtikrinimo priemonės pateikimo būdą; tai, ar užtikrinimo priemonė gali būti panaudota pakartotinai; tais atvejais, kai užtikrinimo priemonė galima atskirti nuo kito turto, ar ji buvo pakartotinai panaudota; bet kokią užtikrinimo priemonės pakeitimą; atpirkimo sandorių palūkanų normą, skolinimo mokestį ar garantinės įmokos skolinimo normą; vertės sumažinimą; vertės datą; termino dieną; pirmo pareikalavimo datą ir rinkos segmentą.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

- c) priklausomai nuo VPIFS duomenis apie:
- i) pinigines užtikrinimo priemonės reinvestavimą;
 - ii) paskolintus ar pasiskolintus vertybinius popierius ar biržos prekes.

Rengdama tuos techninių standartų projektus, ESMA atsižvelgia į turto grupių technines ypatybes ir numato galimybę atitinkamais atvejais teikti pozicijos lygmens užtikrinimo priemonės duomenis.

ESMA ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. pateikia Komisijai tų techninių reguliavimo standartų projektus.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

10. Siekiant užtikrinti vienodas šio straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas ir tiek, kiek įmanoma, užtikrinti suderinamumą su Reglamento (ES) Nr. 648/2012 9 straipsnyje nurodytu ataskaitų teikimu ir sandorių duomenų saugyklų formų suderinimą, ESMA, glaudžiai bendradarbiaudama su ECBS ir atsižvelgdama į ECBS poreikius, parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose apibrėžiama šio straipsnio 1 ir 5 dalyse nurodytų pranešimų apie įvairių rūšių VPIFS forma ir dažnumas.

Formoje visų pirma pateikiama:

- a) pasauliniai juridinio asmens identifikatoriai (toliau – LEI) arba pereinamojo laikotarpio juridinio asmens identifikatoriai (prieš LEI) – kol bus visiškai įgyvendinta pasaulinė juridinio asmens identifikatorių sistema;
- b) tarptautiniai vertybinių popierių identifikavimo numeriai (toliau – ISIN); ir
- c) unikalūs sandorio identifikatoriai.

Rengdama tuos techninių standartų projektus ESMA atsižvelgia į tarptautinius pokyčius ir standartus, dėl kurių susitarta Sąjungos arba pasauliniu lygiu.

ESMA ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. pateikia Komisijai tų techninių įgyvendinimo standartų projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu.

III SKYRIUS

SANDORIŲ DUOMENŲ SAUGYKLOS REGISTRACIJA IR PRIEŽIŪRA

5 straipsnis

Sandorių duomenų saugyklos registracija

1. 4 straipsnio tikslais sandorių duomenų saugykla registruojama ESMA, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų ir procedūros.
2. Kad sandorių duomenų saugyklą būtų galima įregistruoti pagal šį straipsnį, ji turi būti Sąjungoje įsteigtas juridinis asmuo, taikyti procedūras siekdama patikrinti, ar jai pagal 4 straipsnio 1 dalį pateikti duomenys yra išsamūs ir teisingi, ir atitikti Reglamento (ES) Nr. 648/2012 78, 79 ir 80 straipsniuose nustatytus reikalavimus. Taikant šį straipsnį, nuorodos Reglamento (ES) Nr. 648/2012 78 ir 80 straipsniuose į jo 9 straipsnį laikomos nuorodomis į šio reglamento 4 straipsnį.
3. Sandorių duomenų saugyklos registracija galioja visoje Sąjungos teritorijoje.

4. Registruota sandorių duomenų saugykla visada turi atitikti registracijos sąlygas. Sandorių duomenų saugykla nepagrįstai nedelsdama informuoja ESMA apie visus esminius registracijos sąlygų pasikeitimus.

5. Sandorių duomenų saugykla pateikia ESMA vieną iš šių:

a) registracijos paraišką;

b) paraišką dėl registracijos išplėtimo šio reglamento 4 straipsnio tikslais tuo atveju, kai sandorių duomenų saugykla jau įregistruota pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 VI antraštinės dalies 1 skyrių.

6. ESMA, gavusi paraišką, per 20 darbo dienų įvertina, ar paraiška yra išsami.

Kai paraiška neišsami, ESMA nustato terminą, iki kurio sandorių duomenų saugykla privalo pateikti papildomą informaciją.

Įvertinusi, kad paraiška išsami, ESMA apie tai informuoja sandorių duomenų saugyklą.

7. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiai nustatomi visi toliau išvardinti dalykai:

a) šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sandorių duomenų saugyklų taikytinos procedūros siekiant patikrinti, ar joms pagal 4 straipsnio 1 dalį pateikti duomenys yra išsamūs ir teisingi;

b) registracijos paraiška, nurodyta 5 dalies a punkte;

c) supaprastinta paraiška dėl registracijos išplėtimo, nurodyta 5 dalies b punkte, kad būtų išvengta reikalavimų dubliavimosi.

ESMA ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. pateikia Komisijai tų techninių reguliavimo standartų projektus.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

8. Siekdama užtikrinti vienodas 1 ir 2 dalių taikymo sąlygas, ESMA parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodoma abiejų šių dokumentų forma:

a) registracijos paraiškos, nurodytos 5 dalies a punkte;

b) paraiškos dėl registracijos išplėtimo, nurodytos 5 dalies b punkte.

Pirmos pastraipos b punkto atžvilgiu ESMA parengia supaprastintą formą, kad būtų išvengta procedūrų dubliavimosi.

ESMA ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. pateikia Komisijai tų techninių įgyvendinimo standartų projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu.

6 straipsnis

Pranešimas kompetentingoms institucijoms ir konsultavimasis su jomis prieš registraciją arba registracijos išplėtimą

1. Kai registracijos paraišką arba paraišką dėl registracijos išplėtimo teikianti sandorių duomenų saugykla yra subjektas, kuriam leidimą suteikė arba kurį įregistravo kompetentinga institucija valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas, prieš įregistrudama sandorių duomenų saugyklą ESMA nepagrįstai nedelsdama apie tai praneša tai kompetentingai institucijai ir su ja konsultuojasi.
2. ESMA ir atitinkama kompetentinga institucija keičiasi visa informacija, būtina sandorių duomenų saugyklai įregistruoti arba jos registracijai išplėsti, taip pat prižiūrėti, ar subjektas tenkina įregistravimo ar leidimo suteikimo valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas, sąlygas.

7 straipsnis

Paraiškos nagrinėjimas

1. Per 40 darbo dienų nuo 5 straipsnio 6 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos ESMA išnagrinėja registracijos paraišką arba paraišką dėl registracijos išplėtimo, remdamasi sandorių duomenų saugyklos atitiktimi šio skyriaus reikalavimams, ir priima visiškai pagrįstą sprendimą įregistruoti arba atsisakyti įregistruoti arba išplėsti registraciją.
2. Pagal 1 dalį priimtas ESMA sprendimas įsigalioja penktą darbo dieną po jo priėmimo dienos.

8 straipsnis

Pranešimas apie ESMA sprendimus, susijusius su registracija arba registracijos išplėtimu

1. Kai ESMA priima 7 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą ar panaikina registraciją, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalyje, ji per penkias darbo dienas praneša sandorių duomenų saugyklai ir pateikia išsamiai pagrįstą savo sprendimo paaiškinimą.

ESMA nepagrįstai nedelsdama apie savo sprendimą praneša 6 straipsnio 1 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai.

2. Apie visus savo sprendimus, priimtus pagal 1 dalį, ESMA praneša Komisijai.
3. ESMA savo interneto svetainėje skelbia sandorių duomenų saugyklų, kurios įregistruotos pagal šį reglamentą, sąrašą. Tas sąrašas atnaujinamas per penkias darbo dienas nuo 1 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo dienos.

9 straipsnis

ESMA įgaliojimai

1. Pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 61–68, 73 ir 74 straipsnius, juos skaitant kartu su jo I bei II priedais, suteiktais įgaliojimais ESMA naudojami ir šio reglamento atžvilgiu. Nuorodos į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnio 1 ir 2 dalis to reglamento I priede suprantamos kaip nuorodos į atitinkamai šio reglamento 12 straipsnio 1 ir 2 dalis.
2. ESMA, jos pareigūnai arba kiti jos įgalioti asmenys nesinaudoja pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 61, 62 ir 63 straipsnius suteiktais įgaliojimais reikalaudami atskleisti informaciją ar dokumentus, kurių atžvilgiu taikoma pareiga saugoti teisinę paslaptį.

10 straipsnis

Registracijos panaikinimas

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) Nr. 648/2012 73 straipsniui, ESMA panaikina sandorių duomenų saugyklos registraciją, kai sandorių duomenų saugykla:

a) aiškiai atsisako registracijos arba per pastaruosius šešis mėnesius neteikė paslaugų;

- b) buvo įregistruota pateikusi melagingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
- c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias ji buvo įregistruota.
2. ESMA nepagrįstai nedelsdama apie sprendimą panaikinti sandorių duomenų saugyklos registraciją praneša 6 straipsnio 1 dalyje nurodytai atitinkamai kompetentingai institucijai.
3. Jei valstybės narės, kurioje sandorių duomenų saugykla teikia paslaugas ir vykdo veiklą, kompetentinga institucija mano, kad tenkinama viena iš 1 dalyje nustatytų sąlygų, ji gali paprašyti ESMA išnagrinėti, ar tenkinamos sąlygos atitinkamos sandorių duomenų saugyklos registracijai panaikinti. Kai ESMA nusprendžia nepanaikinti atitinkamos sandorių duomenų saugyklos registracijos, ji pateikia išsamias savo sprendimo priežastis.
4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyta kompetentinga institucija yra pagal šio reglamento 16 straipsnio 1 dalies a ir b punktus paskirta institucija.

11 straipsnis

Priežiūros mokesčiai

1. ESMA sandorių duomenų saugykloms taiko mokesčius pagal šį reglamentą ir pagal deleguotuosius aktus, priimtus pagal šio straipsnio 2 dalį. Tie mokesčiai turi būti proporcingi atitinkamos sandorių duomenų saugyklos apyvartai ir jais turi būti visiškai padengiamos būtinos ESMA išlaidos, susijusios su sandorių duomenų saugyklų registracija, pripažinimu ir priežiūra, taip pat su visų išlaidų, kurių kompetentingos institucijos gali patirti dėl užduočių pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį delegavimo, atlyginimu. Tiek, kiek šio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje pateikiama nuoroda į Reglamento (ES) Nr. 648/2012 74 straipsnį, nuorodos į to reglamento 72 straipsnio 3 dalį laikomos nuorodomis į šio straipsnio 2 dalį.

Kai sandorių duomenų saugykla jau yra įregistruota pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 VI antraštinės dalies 1 skyrių, šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyti mokesčiai koreguojami tik tiek, kad būtų atsižvelgta į papildomas būtinas išlaidas ir sąnaudas, susijusias su sandorių duomenų saugyklų registravimu, pripažinimu ir priežiūra pagal šį reglamentą.

2. Komisijai pagal 30 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriame konkrečiau nustatomos mokesčių rūšys, tai, už ką jie turi būti mokami, mokesčių dydžiai ir jų mokėjimo būdas.

12 straipsnis

Sandorių duomenų saugykloje laikomų duomenų skaidrumas ir prieinamumas

1. Sandorių duomenų saugykla reguliariai ir lengvai prieinamu būdu skelbia VPĮFS, apie kuriuos jai pranešta, bendras pozicijas pagal VPĮFS rūšis.
2. Sandorių duomenų saugykla renka ir saugo VPĮFS duomenis ir užtikrina, kad toliau nurodyti subjektai galėtų tiesiogiai ir nedelsiant susipažinti su šiais duomenimis, kad galėtų vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus:
- a) ESMA;
 - b) Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (toliau – EBI);
 - c) Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (toliau –EIOPA));
 - d) ESRV;
 - e) kompetentinga institucija, prižiūrinti sandorių, apie kuriuos pateikiami duomenys, prekybos vietas;
 - f) atitinkami ECBS nariai, įskaitant Europos Centrinį Banką (toliau – ECB), kai jis vykdo savo užduotis pagal bendrą priežiūros mechanizmą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1024/2013;

- g) trečiosios valstybės atitinkamos institucijos, kurių atžvilgiu vadovaujantis 19 straipsnio 1 dalimi yra priimtas įgyvendinimo aktas;
- h) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/25/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnį paskirtos priežiūros institucijos;
- i) atitinkamos Sąjungos vertybinių popierių ir rinkų institucijos, kurių atitinkamos priežiūros pareigos ir įgaliojimai yra susiję su sandoriais, rinkomis, dalyviais ir turtu, kuriems taikomas šis reglamentas;
- j) Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 713/2009 ⁽²⁾;
- k) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES ⁽³⁾ 3 straipsnį paskirtos pertvarkymo institucijos;
- l) Bendra pertvarkymo valdyba, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 806/2014 ⁽⁴⁾;
- m) institucijos, nurodytos 16 straipsnio 1 dalyje.

3. Siekiant užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, ESMA, glaudžiai bendradarbiaudama su ECBS ir atsižvelgdama į 2 dalyje nurodytų subjektų poreikius, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžiami:

- a) 1 dalyje nurodytų bendrų pozicijų dažnumas ir jų duomenys, taip pat 2 dalyje nurodyti VPIFS duomenys;
- b) veiklos standartai, reikalingi, kad laiku, struktūriškai ir išsamiai:
 - i) sandorių duomenų saugyklos galėtų rinkti duomenis;
 - ii) galėtų būti atliktas duomenų saugyklų duomenų bendrinimas ir lyginimas;
- c) informacijos, prie kurios 2 dalyje nurodyti subjektai turi turėti prieigą, duomenys, atsižvelgiant į šių subjektų įgaliojimus ir į jų konkrečius poreikius;
- d) sąlygos, kuriomis 2 dalyje nurodyti subjektai turi turėti tiesioginę ir neatidėliotiną prieigą prie sandorių duomenų saugyklose laikomų duomenų.

Tais techninių reguliavimo standartų projektais užtikrinama, kad pagal informaciją, skelbiamą pagal 1 dalį, nebūtų galima nustatyti VPIFS šalių.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004 4 30, p. 12).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL L 211, 2009 8 14, p. 1).

⁽³⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

⁽⁴⁾ 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

ESMA ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. pateikia Komisijai tų techninių reguliavimo standartų projektus.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

IV SKYRIUS

SKAIDRUMAS INVESTUOTOJAMS

13 straipsnis

Kolektyvinio investavimo subjektų skaidrumas periodinėse ataskaitose

1. KIPVPS valdymo įmonės, KIPVPS investicinės bendrovės ir AIFV informuoja investuotojus apie tai, kaip jie naudoja VPĮFS ir bendrosios grąžos apskaitos sandorius tokiu būdu:

a) KIPVPS valdymo įmonės ar KIPVPS investicinės bendrovės informaciją įtraukia į pusmetines ir metines ataskaitas, nurodytas Direktyvos 2009/65/EB 68 straipsnyje;

b) AIFV informaciją įtraukia į metinę ataskaitą, nurodytą Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnyje.

2. Informacija apie VPĮFS ir bendrosios grąžos apskaitos sandorius apima priedo A skirsnyje nurodytus duomenis.

3. Siekiant užtikrinti, kad duomenys būtų atskleidžiami vienodai, ir kartu atsižvelgti į skirtingų rūšių VPĮFS ir bendrosios grąžos apskaitos sandorių ypatumus, ESMA, atsižvelgdama į reikalavimus, nustatytus direktyvose 2009/65/EB ir 2011/61/ES ir į rinkos praktikos vystymąsi, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibūdinamas priedo A skirsnio turinys.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

14 straipsnis

Kolektyvinio investavimo subjektų skaidrumas ikisutartiniuose dokumentuose

1. KIPVPS prospekte, nurodytame Direktyvos 2009/65/EB 69 straipsnyje, ir AIFV investuotojams atskleidžiamoje informacijoje, nurodytoje Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnio 1 ir 3 dalyse, tiksliai apibūdinama, kokius VPĮFS ir bendrosios grąžos apskaitos sandorius atitinkamai KIPVPS valdymo įmonėms ar KIPVPS investicinėms bendrovėms ir AIFV leidžiama naudoti, ir aiškiai nurodoma, kad tie sandoriai ir instrumentai yra naudojami.

2. 1 dalyje nurodytas prospektas ir investuotojams atskleidžiama informacija apima priedo B skirsnyje nurodytus duomenis.

3. Siekiant, kad būtų atsižvelgta į rinkos praktikos vystymąsi, arba užtikrinti, kad duomenys būtų atskleidžiami vienodai, ESMA, atsižvelgdama į reikalavimus nustatytus Direktyvomis 2009/65/EB ir 2011/61/ES, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau apibūdinamas priedo B skirsnio turinys.

Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA atsižvelgia į poreikį numatyti pakankamai laiko jų taikymui.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

V SKYRIUS

PAKARTOTINIO NAUDOJIMO SKAIDRUMAS

15 straipsnis

Pagal susitarimą dėl užtikrinimo priemonių gautų finansinių priemonių pakartotinis naudojimas

1. Sandorio šalys turi teisę pakartotinai naudoti finansines priemones, gautas kaip užtikrinimo priemonės, jeigu įvykdomos bent abi šios sąlygos:

a) užtikrinimo priemonę pateikusi sandorio šalis ją gavusią sandorio šalį yra tinkamai raštu informavusi apie riziką ir pasekmes, kurios gali būti susijusios su vienu iš šių:

i) sutikimu suteikti teisę naudoti užtikrinimo priemonę, pateiktą pagal susitarimą dėl užtikrinimo priemonės, kaip prievolės įvykdymo užtikrinimo, pagal Direktyvos 2002/47/EB 5 straipsnį;

ii) susitarimo dėl užtikrinimo priemonės, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė, sudarymu;

b) užtikrinimo priemonę pateikusi sandorio šalis iš anksto davė aiškų sutikimą, kurį įrodo susitarimo dėl užtikrinimo priemonės, kaip prievolės įvykdymo užtikrinimo, kurio sąlygose numatyta naudojimo teisė pagal Direktyvos 2002/47/EB 5 straipsnį, užtikrinimo priemonę pateikusių sandorio šalies raštu ar teisiškai lygiaverte priemone įformintas parašas, arba aiškiai sutiko pateikti užtikrinimo priemonę pagal susitarimą dėl užtikrinimo priemonės, pagal kurį perleidžiama nuosavybės teisė.

Pirmos pastraipos a punkto atveju užtikrinimo priemonę pateikusi sandorio šalis bent raštu informuojama apie riziką ir pasekmes, kurios gali kilti užtikrinimo priemonę gavusios sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju.

2. Sandorio šalys gali pasinaudoti savo pakartotinio naudojimo teise, kai įvykdomos bent abi šios sąlygos:

a) pakartotinai naudojama laikantis 1 dalies b punkte nurodyto susitarimo dėl užtikrinimo priemonės sąlygų;

b) pagal susitarimą dėl užtikrinimo priemonės gautos finansinės priemonės pervedamos iš jas pateikusių sandorio šalies sąskaitos.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos b punkto, kai susitarimo dėl užtikrinimo priemonės sandorio šalis įsteigta trečiojoje valstybėje ir sandorio šalies, kuri teikia užtikrinimo priemonę, sąskaita yra trečiojoje valstybėje ir yra tvarkoma pagal trečiosios valstybės teisę, pakartotinis naudojimas įrodomas pervedimu iš užtikrinimo priemonę pateikusių sandorio šalies sąskaitos arba kitomis atitinkamomis priemonėmis.

3. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis griežtesniems sektorių teisės aktų taikymui, visų pirma direktyvoms 2009/65/EB ir 2014/65/ES, ir nacionalinei teisei, kuria siekiama užtikrinti užtikrinimo priemones pateikusių sandorio šalių aukštesnio lygio apsaugą.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis nacionalinei teisei dėl sandorio galiojimo ar poveikio.

VI SKYRIUS

PRIEŽIŪRA IR KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

16 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas ir įgaliojimai

1. Šio reglamento tikslais kompetentingos institucijos yra:

- a) finansų sandorio šalių atveju – kompetentingos institucijos ar nacionalinės kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta reglamentuose (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 1024/2013 bei (ES) Nr. 909/2014 ir direktyvose 2003/41/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES ir 2014/65/ES ir priežiūros institucijos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB;
 - b) ne finansų sandorio šalių atveju – kompetentingos institucijos, paskirtos pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 10 straipsnio 5 dalį;
 - c) šio reglamento 13 ir 14 straipsnių tikslais, KIPVPS valdymo įmonių ir KIPVPS investicinių bendrovių atveju – kompetentingos institucijos, paskirtos pagal Direktyvos 2009/65/EB 97 straipsnį,
 - d) šio reglamento 13 ir 14 straipsnių tikslais, AIFV atveju – kompetentingos institucijos, paskirtos pagal Direktyvos 2011/61/ES 44 straipsnį.
2. Kompetentingos institucijos naudojami 1 dalyje nurodytomis nuostatomis joms suteiktais įgaliojimais ir prižiūri, kaip laikomasi šiame reglamente įtvirtintų pareigų.
3. Šio straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytos kompetentingos institucijos stebi jų teritorijose įsteigtų KIPVPS valdymo įmonių, KIPVPS investicinių bendrovių ir AIFV veiklą, siekdamos patikrinti, ar jie nenaudoja VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitavimo sandorių, išskyrus tuos atvejus, kai jie laikosi 13 ir 14 straipsnių.

17 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. 16 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos ir ESMA glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje ir keičiasi informacija, kad galėtų vykdyti savo pareigas pagal šį reglamentą, visų pirma siekdamos nustatyti ir ištaisyti šio reglamento pažeidimus.
2. Kompetentinga institucija gali atsisakyti reaguoti į prašymą bendradarbiauti ir keisti informacija pagal 1 dalį tik šiomis išimtinėmis aplinkybėmis:
 - a) kai prašymą gavusios kompetentingos institucijos, valstybės narės institucijos jau yra pradėjusios teismo procesą dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų atžvilgiu; arba
 - b) kai prašymą gavusios kompetentingos institucijos valstybėje narėje jau priimtas galutinis teismo sprendimas tų pačių asmenų atžvilgiu dėl tų pačių veiksmų.

Tokio atsisakymo atveju kompetentinga institucija atitinkamai informuoja prašymą pateikusią instituciją ir ESMA, pateikdama kiek įmanoma išsamesnę informaciją.

3. 12 straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai ir atitinkami ECBS nariai glaudžiai bendradarbiauja laikydamiesi šioje dalyje įtvirtintų sąlygų.

Toks bendradarbiavimas yra konfidencialus ir vykdomas, jeigu gaunamas atitinkamų kompetentingų institucijų pagrįstas prašymas, ir tik siekiant sudaryti galimybę toms institucijoms įvykdyti atitinkamas jų pareigas.

Nepaisant pirmos ir antros pastraipų, ECBS nariai gali atsisakyti pateikti informaciją tuo atveju, kai jie yra sudarę sandorius vykdydami savo kaip pinigų institucijų funkcijas.

Trečioje pastraipoje nurodyto atsisakymo atveju atitinkamas ECBS narys praneša prašymą pateikusiai institucijai apie atsisakymą ir jį pagrindžia.

18 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Konfidencialiai informacijai, kuri yra gauta, kuria keičiamasi ar kuri yra perduodama pagal šį reglamentą, taikomos 2 ir 3 dalyse įtvirtintos profesinės paslapties sąlygos.
2. Pareiga saugoti profesinę paslaptį taikoma visiems asmenims, dirbantiems arba dirbusiems 12 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams ir 16 straipsnyje nurodytoms kompetentingoms institucijoms, ESMA, EBI ir EIOPA arba kompetentingų institucijų ar ESMA, EBI ir EIOPA nurodymus gaunantiems auditoriams ir ekspertams. Jokia konfidenciali informacija, kurią tie asmenys gauna atlikdami savo pareigas, negali būti atskleista jokiam asmeniui ar institucijai, išskyrus tokią jos santrauką ar apibendrinimą, kad nebūtų galima nustatyti atskiros sandorio šalies, sandorių duomenų saugyklos arba kito asmens, nedarant poveikio nacionalinei baudžiamajai arba mokesčių teisei arba šiam reglamentui.
3. Nedarant poveikio nacionalinei baudžiamajai arba mokesčių teisei, konfidencialią informaciją pagal šį reglamentą gaunančios kompetentingos institucijos, ESMA, EBI, EIOPA, kitos įstaigos arba fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie nėra kompetentingos institucijos, ją gali naudoti tik: kompetentingų institucijų atveju – atliekant savo pareigas ir vykdant savo funkcijas pagal šį reglamentą, kitų institucijų, įstaigų arba fizinių ar juridinių asmenų atveju – tuo tikslu, kuriuo ji jiems suteikta, arba administracine arba teismine tvarka nagrinėjant bylas, konkrečiai susijusias su tų funkcijų vykdymu (arba abiem tikslais). Kai ESMA, EBI, EIOPA, kompetentinga institucija arba kita institucija, įstaiga arba asmuo, perduodantis informaciją, sutinka, šią informaciją gaunanti institucija ją gali naudoti kitais nekomerciniais tikslais.
4. 2 ir 3 dalimis neužkertamas kelias ESMA, EBI, EIOPA, kompetentingoms institucijoms ar atitinkamiems centriniams bankams keistis konfidencialia informacija arba ją perduoti pagal šį reglamentą ir kitus teisės aktus, taikomus investiciniams įmonėms, kredito įstaigoms, pensijų fondams, draudimo ir perdraudimo tarpininkams, draudimo įmonėms, reguliuojamosioms rinkoms arba rinkų operatoriams ar kitiems subjektams, jeigu gautas kompetentingos institucijos ar kitos institucijos, įstaigos arba fizinio ar juridinio asmens, kuris perdavė šią informaciją, sutikimas.
5. 2 ir 3 dalimis neužkertamas kelias kompetentingoms institucijoms vadovaujantis nacionaline teise keistis konfidencialia informacija, kuri yra gauta ne iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, arba ją perduoti.

VII SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

19 straipsnis

Sandorių duomenų saugyklų lygiavertiškumas ir pripažinimas

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kad trečiosios valstybės teisine ir priežiūros tvarka užtikrinama, kad:
 - a) toje trečiojoje valstybėje leidimą turinčios sandorių duomenų saugyklos vykdytų teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai šiame reglamente nustatytiems reikalavimams;
 - b) toje trečiojoje valstybėje būtų nuolat veiksmingai prižiūrimos sandorių duomenų saugyklos ir veiksmingai užtikrinama, kad jos vykdytų savo pareigas;
 - c) būtų nustatytos profesinės paslapties saugojimo garantijos, įskaitant verslo paslaptį, kuriomis institucijos dalijasi su trečiosiomis šalimis, apsaugą, ir tos garantijos būtų bent lygiavertės šiame reglamente įtvirtintoms garantijoms, ir
 - d) sandorių duomenų saugykloms, turinčioms leidimą toje trečiojoje valstybėje, būtų taikoma teisiškai privaloma ir vykdytina pareiga 12 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams suteikti tiesioginę ir neatidėliotiną prieigą prie duomenų.

Pirmoje pastraipoje nurodytame įgyvendinimo akte taip pat nustatomos atitinkamos trečiųjų valstybių institucijos, turinčios teisę į prieigą prie VPIFS duomenų, laikomų Sąjungoje įsteigtose sandorių duomenų saugyklose.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 31 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Kai trečiojoje valstybėje narėje leidimą turinčioms sandorių duomenų saugykloms vadovaujantis tos trečiosios valstybės nacionaline teise netaikoma teisiškai privaloma ir vykdytina pareiga 12 straipsnio 2 dalyje nurodytiems subjektams suteikti tiesioginę ir neatidėliotiną prieigą prie duomenų, Komisija pateikia Tarybai rekomendacijas dėl derybų dėl tarptautinių susitarimų su ta trečiąja valstybe dėl abipusės prieigos prie toje trečiojoje valstybėje įsteigtose sandorių duomenų saugyklose laikomos informacijos apie VPIFS ir keitimosi tokia informacija, kad būtų užtikrinta, kad visi 12 straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai turėtų tiesioginę ir neatidėliotiną prieigą prie visos informacijos, reikalingos jų pareigoms vykdyti.

3. Trečiojoje valstybėje įsteigta sandorių duomenų saugykla gali teikti paslaugas ir vykdyti veiklą Sąjungoje įsteigtiems subjektams 4 straipsnio tikslais tik po to, kai ESMA ją pripažįsta pagal šio straipsnio 4 dalyje įtvirtintus reikalavimus.

4. 3 dalyje nurodyta sandorių duomenų saugykla pateikia ESMA bet kurį iš toliau nurodytų:

- a) paraišką dėl pripažinimo;
- b) paraišką dėl registracijos išplėtimo šio reglamento 4 straipsnio tikslais tuo atveju, kai sandorių duomenų saugykla jau pripažinta pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012.

5. Prie 4 dalyje nurodytos paraiškos pridedama visa būtina informacija, įskaitant bent informaciją, kuri būtina norint patikrinti, ar sandorių duomenų saugyklai suteiktas leidimas ir ar ji veiksmingai prižiūrima trečiojoje valstybėje, atitinkančioje visus šiuos kriterijus:

- a) Komisija, priimdama įgyvendinimo aktą pagal 1 dalį, nustatė, kad trečioji valstybė turi lygiavertę ir vykdomą užtikrinančią reguliavimo bei priežiūros sistemą;
- b) atitinkamos trečiosios valstybės institucijos su ESMA yra sudariusios bendradarbiavimo susitarimus, kuriais nustatomi bent:
 - i) ESMA ir bet kurios kitos Sąjungos institucijos, vykdančios pareigas, kurios jai tenka dėl užduočių pagal 9 straipsnio 1 dalį delegavimo ir susijusios trečiosios valstybės atitinkamų kompetentingų institucijų keitimosi informacija mechanizmas; ir
 - ii) procedūros, susijusios su priežiūros veiklos koordinavimu.

Asmens duomenų perdavimo trečiajai valstybei atžvilgiu ESMA taiko Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

6. Per 30 darbo dienų nuo paraiškos gavimo dienos ESMA įvertina, ar paraiška išsami. Jeigu ESMA nustato, kad paraiška neišsami, ji nustato terminą, iki kurio paraišką pateikusi sandorių duomenų saugykla turi pateikti papildomą informaciją.

7. Per 180 darbo dienų nuo išsamios paraiškos pateikimo dienos ESMA raštu informuoja paraišką pateikusių sandorių duomenų saugyklą, ar pripažinimas jai suteikiamas, ar atsisakoma jį suteikti, ir pateikia išsamiai pagrįstą paaiškinimą.

8. ESMA savo interneto svetainėje skelbia pagal šį straipsnį pripažintų sandorių duomenų saugyklų sąrašą.

20 straipsnis

Netiesioginė institucijų prieiga prie viena kitos duomenų

ESMA gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis, kurios turi vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus, susijusius su abipusiu keitimusi informacija apie VPIFS, kurią ESMA suteikia

Sąjungos sandorių duomenų saugyklos pagal 12 straipsnio 2 dalį, ir VPİFS duomenimis, kuriuos renka ir saugo trečiųjų valstybių institucijos, su sąlyga, kad yra nustatytos profesinės paslapties saugojimo garantijos, įskaitant verslo paslaptį, kuriomis institucijos keičiasi su trečiosiomis šalimis, apsauga.

21 straipsnis

Duomenų teikimo lygiavertiškumas

1. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kad trečiosios valstybės teisinė, priežiūros ir vykdymo užtikrinimo tvarka:

- a) yra lygiavertė 4 straipsnyje įtvirtintiems reikalavimams;
- b) ja užtikrinama profesinės paslapties apsauga, lygiavertė šiame reglamente įtvirtintai apsaugai,
- c) yra veiksmingai taikoma ir jos vykdymas užtikrinamas teisingai ir iškraipymų nesukeliančiu būdu siekiant užtikrinti veiksmingą priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą toje trečiojoje valstybėje, ir
- d) yra užtikrinama, kad 12 straipsnio 2 dalyje nurodyti subjektai turėtų tiesioginę prieigą prie VPİFS duomenų elementų pagal 19 straipsnio 1 dalį arba netiesioginę prieigą prie VPİFS duomenų pagal 20 straipsnį.

2. Komisijai priėmus įgyvendinimo aktą dėl lygiavertiškumo trečiosios valstybės atžvilgiu, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje laikoma, kad sandorio šalys, sudarančios sandorį, kuriam taikomas šis reglamentas, įvykdė 4 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus, jei bent viena iš sandorio šalių yra įsteigta toje trečiojoje valstybėje ir sandorio šalys įvykdė atitinkamas tos trečiosios valstybės nustatytas pareigas, susijusias su tuo sandoriu.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 31 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija, bendradarbiaudama su ESMA, stebi, ar trečiosios valstybės, kurių atžvilgiu buvo priimtas įgyvendinimo aktas dėl lygiavertiškumo, veiksmingai įgyvendina reikalavimus, lygiaverčius 4 straipsnyje įtvirtintiems reikalavimams, ir reguliariai teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai. Kai ataskaitoje atskleidžiama, kad trečiosios valstybės institucijos nepakankamai ar nenuosekliai taiko lygiaverčius reikalavimus, Komisija per 30 kalendorinių dienų nuo ataskaitos pateikimo dienos apsveria, ar panaikinti atitinkamos trečiosios valstybės teisės sistemos lygiavertiškumo pripažinimą.

VIII SKYRIUS

ADMINISTRACINĖS SANKCIJOS IR KITOS ADMINISTRACINĖS PRIEMONĖS

22 straipsnis

Administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės

1. Nedarant poveikio 28 straipsnio taikymui ir valstybių narių teisei numatyti bei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės pagal nacionalinę teisę kompetentingoms institucijoms suteikia įgaliojimus taikyti administracines sankcijas ir kitas administracines priemones bent dėl 4 ir 15 straipsnių pažeidimų.

Kai pirmoje pastraipoje nurodytos nuostatos taikomos juridiniams asmenims, valstybės narės suteikia įgaliojimus kompetentingoms institucijoms pažeidimo atveju taikyti sankcijas, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, valdymo organo nariams ir kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems fiziniams asmenims.

2. Pagal 1 dalį taikomos administracinės sankcijos ir kitos administracinės priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

3. Kai valstybės narės, remdamosi šio straipsnio 1 dalimi, nusprendė nustatyti baudžiamąsias sankcijas už toje dalyje nurodytų nuostatų pažeidimus, jos turi užtikrinti, kad egzistuoūtų atitinkamos priemonės, jog kompetentingos institucijos turėtų visus būtinus įgaliojimus ryšiams su savo jurisdikcijos teisminėmis, baudžiamojo persekiojimo ir baudžiamosios justicijos institucijomis, palaikyti, kad gautų konkrečią informaciją apie pradėtą baudžiamąjį tyrimą arba procesą dėl galimų 4 ir 15 straipsnių pažeidimų ir tokią informaciją teiktų kitoms kompetentingoms institucijoms ir ESMA siekiant vykdyti pareigą bendradarbiauti tarpusavyje ir, prireikus, su ESMA taikant šį reglamentą.

Kompetentingos institucijos gali bendradarbiauti su kitų valstybių narių ir atitinkamų trečiųjų valstybių kompetentingomis institucijomis naudojimosi savo įgaliojimais taikyti sankcijas srityje.

Kompetentingos institucijos taip pat gali bendradarbiauti su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis piniginių sankcijų išieškojimo palengvinimo klausimais.

4. Jeigu padaromi 1 dalyje nurodyti pažeidimai, valstybės narės pagal nacionalinę teisę suteikia kompetentingoms institucijoms įgaliojimus taikyti bent šias administracines sankcijas ir kitas administracines priemones:

- a) nurodymą, kad už pažeidimą atsakingas asmuo nutrauktų tokį elgesį ir jo nebekartotų;
- b) viešą pranešimą, kuriame nurodomas už pažeidimą atsakingas asmuo ir to pažeidimo pobūdis pagal 26 straipsnį;
- c) veiklos leidimo panaikinimą arba jo galiojimo sustabdymą;
- d) laikiną uždraudimą bet kokiam vadovaujamas pareigas einančiam asmeniui ar bet kokiam fiziniam asmeniui, kuris pripažintas atsakingu už tokį pažeidimą, vykdyti valdymo funkcijas;
- e) maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis yra bent tris kartus didesnis nei padarius pažeidimą gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, kai tą sumą gali nustatyti atitinkama institucija, net jei tos sankcijos viršija f ir g punktuose nurodytas sumas;
- f) fizinio asmens atžvilgiu – maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis – bent 5 000 000 EUR arba tose valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, – atitinkama suma nacionaline valiuta, apskaičiuota 2016 m. sausio 12 d.;
- g) juridinių asmenų atžvilgiu – maksimalias administracines pinigines sankcijas, kurių dydis – bent:
 - i) 5 000 000 EUR arba tose valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro – atitinkama suma nacionaline valiuta, apskaičiuota 2016 m. sausio 12 d. arba iki 10 % juridinio asmens bendros metinės apyvartos pagal paskutines turimas valdymo organo patvirtintas ataskaitas – už 4 straipsnio pažeidimus;
 - ii) 15 000 000 EUR arba tose valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro – atitinkama suma nacionaline valiuta, apskaičiuota 2016 m. sausio 12 d. arba iki 10 % juridinio asmens bendros metinės apyvartos pagal paskutines turimas valdymo organo patvirtintas ataskaitas – už 15 straipsnio pažeidimus.

Taikant pirmos pastraipos g punkto i ir ii papunkčius, kai juridinis asmuo yra patronuojančioji įmonė arba patronuojančiosios įmonės, kuri turi parengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal Direktyvą 2013/34/ES, patronuojamoji įmonė, atitinkama bendra metinė apyvarta yra bendra metinė apyvarta arba atitinkamos rūšies pajamos pagal atitinkamą apskaitos tvarką pagal paskutines turimas pagrindinės patronuojančiosios įmonės valdymo organo patvirtintas konsoliduotąsias ataskaitas.

Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos turi ne tik šioje dalyje nurodytus, bet ir kitus įgaliojimus. Valstybės narės gali taip pat numatyti kitų sankcijų ir griežtesnes sankcijas, nei numatytosios šioje dalyje.

5. 4 straipsnio pažeidimas neturi poveikio VPIFS sąlygų galiojimui arba šalių galimybei užtikrinti VPIFS sąlygų vykdymą. 4 straipsnio pažeidimas nėra pagrindas reikalauti žalos atlyginimo iš VPIFS šalies.

6. Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, kaip nurodyta 1 dalyje, kai už toje dalyje nurodytus pažeidimus pagal jų nacionalinę teisę jau taikomos baudžiamosios sankcijos anksčiau nei 2018 m. sausio 13 d. Kai jos nusprendžia nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių, valstybės narės Komisijai ir ESMA pateikia išsamią informaciją apie atitinkamas jų baudžiamosios teisės aktų dalis.

7. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. valstybės narės Komisijai ir ESMA praneša apie taisykles dėl 1, 3 ir 4 dalių. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai ir ESMA apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

23 straipsnis

Administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių nustatymas

Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių rūšį ir dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas atitinkamas aplinkybes, prirėikus įskaitant:

- a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;
- b) už pažeidimą atsakingo asmens atsakomybės laipsnį;
- c) už pažeidimą atsakingo asmens finansinį pajėgumą, atsižvelgiant į tokius veiksmus kaip antai juridinio asmens bendra apyvarta arba metinės pajamos fizinio asmens atveju;
- d) už pažeidimą atsakingo asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;
- e) už pažeidimą atsakingo asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį, nedarant poveikio būtinybei užtikrinti, kad tas asmuo grąžintų gautą pelną ar sumokėtų išvengtiems nuostoliams lygią sumą;
- f) ankstesnius už pažeidimą atsakingo asmens pažeidimus.

Nustatydamos administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių rūšį ir lygį kompetentingos institucijos gali atsižvelgti ne tik į pirmoje pastraipoje nurodytus veiksmus, bet ir į kitus veiksmus.

24 straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Kompetentingos institucijos nustato veiksmingus mechanizmus, sudarančius galimybę pranešti kitoms kompetentingoms institucijoms apie faktinius ar galimus 4 ir 15 straipsnių pažeidimus.

2. 1 dalyje nurodyti mechanizmai apima bent:

- a) specialias pranešimų apie 4 straipsnio ar 15 straipsnio pažeidimus gavimo ir su jais susijusių tolesnių veiksmų procedūras, įskaitant saugių kanalų tokiems pranešimams perduoti nustatymą;

- b) pagal darbo sutartis dirbančių asmenų, kurie praneša apie 4 straipsnio ar 15 straipsnio pažeidimus arba kurie kaltinami padarę pažeidimus, tinkamą apsaugą nuo keršto, diskriminacijos ir kito nesąžiningo elgesio;
 - c) tiek asmens, kuris praneša apie 4 straipsnio ar 15 straipsnio pažeidimus, tiek fizinio asmens, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, asmens duomenų apsaugą, įskaitant jų tapatybės konfidencialumo išsaugojimą, visais procedūros etapais, nedarant poveikio informacijos atskleidimui, reikalaujamam pagal nacionalinę teisę, atliekamo tyrimo arba vėliau vykdomo teismo proceso tikslais.
3. Sandorio šalys įdiegia deramas vidaus procedūras, pagal kurias jų darbuotojai galėtų pranešti apie 4 ir 15 straipsnių pažeidimus.

25 straipsnis

Keitimasis informacija su ESMA

1. Kompetentingos institucijos kasmet ESMA pateikia apibendrintą ir neapibendrintą informaciją apie visas pagal 22 straipsnį jų taikytas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones. ESMA apibendrintą informaciją skelbia metinėje ataskaitoje.
2. Kai valstybės narės nusprendė nustatyti baudžiamąsias sankcijas už 22 straipsnyje nurodytų nuostatų pažeidimus, jų kompetentingos institucijos ESMA kasmet pateikia anoniminius apibendrintus duomenis apie visus įvykusius baudžiamuosius tyrimus ir taikytas baudžiamąsias sankcijas. ESMA taikytų baudžiamųjų sankcijų duomenis skelbia metinėje ataskaitoje.
3. Kai kompetentinga institucija viešai atskleidė informaciją apie administracinę sankciją arba kitą administracinę priemonę ar baudžiamąją sankciją, ji kartu apie tai praneša ESMA.
4. ESMA parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriais nustatomos 1 ir 2 dalyse nurodyto keitimosi informacija procedūros ir formos, projektus.

ESMA tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnyje.

26 straipsnis

Sprendimų skelbimas

1. Su sąlyga, kad laikomasi šio straipsnio 4 dalies, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos bet kokią sprendimą skirti administracinę sankciją ar kitą administracinę priemonę už 4 straipsnio ar 15 straipsnio pažeidimus paskelbtų savo interneto svetainėje iš karto po to, kai apie tą sprendimą informuojamas asmuo, kuriam jis skirtas.
2. Skelbiant informaciją pagal 1 dalį nurodoma bent pažeidimo rūšis ir pobūdis bei asmens, kuriam skirtas sprendimas, tapatybė.
3. 1 ir 2 dalys netaikomos sprendimams, kuriais nustatomos tiriamojo pobūdžio priemonės.

Kai įvertinusi kiekvieną konkretų atvejį, kompetentinga institucija mano, kad juridinio asmens, kuriam taikomas sprendimas, tapatybės arba fizinio asmens duomenų paskelbimas būtų neproporcingas arba kai toks paskelbimas galėtų pakenkti vykdomam tyrimui arba finansų rinkų stabilumui, kompetentinga institucija renkasi vieną iš šių galimybių:

- a) atideda sprendimo paskelbimą iki to laiko, kol nebeliks priežasčių skelbimą atidėti;

- b) skelbia anonimišką sprendimą, laikydamosi nacionalinės teisės, jeigu taip užtikrinama veiksminga tų asmens duomenų apsauga, ir, prireikus, atideda atitinkamų duomenų skelbimą pagrįstam laikotarpiui, kai galima iš anksto numatyti, kad per tą laikotarpį priežasčių skelbti anonimiškus duomenis nebeliks;
- c) neskelbia sprendimo, jei kompetentinga institucija mano, kad sprendimą paskelbti pagal a arba b punktą būtų nepakankama, norint užtikrinti, kad:
- i) nebūtų pakenkta finansų rinkų stabilumui; arba
 - ii) tokių sprendimų paskelbimas būtų proporcingas atsižvelgiant į priemones, kurios laikomos mažareikšmėmis.

4. Kai sprendimas apskundžiamas nacionalinei teisminei, administracinei ar kitai institucijai, kompetentingos institucijos taip pat nedelsdamos savo interneto svetainėje paskelbia tokią informaciją ir bet kokią vėlesnę informaciją apie tokio skundo nagrinėjimo rezultatus. Taip pat paskelbiamas sprendimas, kuriuo panaikinamas apskūstas sprendimas.

5. Kompetentingos institucijos informuoja ESMA apie visas administracines sankcijas ir kitas administracines priemones, kurios buvo skirtos, tačiau nepaskelbtos remiantis 3 dalies c punktu, įskaitant visus su jomis susijusius skundus ir tų skundų nagrinėjimo rezultatus. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos gautų su visomis skirtomis baudžiamosiomis sankcijomis susijusią informaciją ir galutinius teismo sprendimus ir tą informaciją bei teismo sprendimus pateiktų ESMA. ESMA tvarko administracinių sankcijų ir kitų administracinių priemonių bei baudžiamųjų sankcijų, apie kurias jai pranešta, centrinę duomenų bazę išimtinai keitimosi informacija tarp kompetentingų institucijų tikslais. Prieiga prie tos duomenų bazės suteikiama tik kompetentingoms institucijoms, ir duomenų bazė atnaujinama remiantis kompetentingų institucijų pateikta informacija.

6. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad su bet koku pagal šį straipsnį paskelbtu sprendimu jų interneto svetainėje būtų galima susipažinti bent penkerius metus po jo paskelbimo. Į tuos sprendimus įtraukti asmens duomenys kompetentingos institucijos interneto svetainėje saugomi tokį laikotarpį, kuris būtinas vadovaujantis taikomomis duomenų apsaugos taisyklėmis.

27 straipsnis

Teisė apskūsti

Valstybės narės užtikrina, kad taikant šį reglamentą priimti sprendimai ir taikomos priemonės būtų tinkamai pagrįsti ir juos būtų galima apskūsti teisme. Jei, pateikus paraišką dėl veiklos leidimo, kurioje nurodoma visa reikalaujama informacija, per šešis mėnesius nuo jos pateikimo dienos nepriimamas sprendimas, taip pat taikoma teisė apskūsti teisme.

28 straipsnis

Sankcijos ir kitos priemonės taikant 13 ir 14 straipsnius

Už šio reglamento 13 ir 14 straipsnių pažeidimus taikomos pagal direktyvas 2009/65/EB ir 2011/61/ES nustatytos sankcijos ir kitos priemonės.

IX SKYRIUS

PERŽIŪRA

29 straipsnis

Ataskaitos ir peržiūra

1. Per 36 mėnesius nuo Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos Komisija, pasikonsultavusi su ESMA, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl pareigų, nustatytų šiuo reglamentu, veiksmingumo, efektyvumo ir proporcingumo kartu su atitinkamais pasiūlymais. Toje ataskaitoje visų pirma apžvelgiamos panašios trečiosiose valstybėse nustatytos pareigos teikti duomenis, atsižvelgiant į darbą tarptautiniu lygmeniu. Joje taip pat daug dėmesio skiriama informavimui apie visus atitinkamus sandorius, kurie nėra įtraukti į šio reglamento taikymo sritį, atsižvelgiant į visus svarbius pokyčius rinkos praktikoje, taip pat galimam poveikiui vertybinių popierių išigijimo finansavimo operacijų skaidrumo lygiui.

Pirmoje pastraipoje nurodytos ataskaitos parengimo tikslais per 24 mėnesius nuo Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, o vėliau kas trejus metus, ar dažniau, kai atsiranda svarbių pokyčių rinkos praktikoje, ESMA pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai ataskaitą dėl duomenų teikimo efektyvumo, atsižvelgdama į vienpusių pranešimų teikimo tinkamumą, visų pirma teikiamų pranešimų aprėpties ir kokybės atžvilgiu ir sandorių duomenų saugykloms teikiamų pranešimų skaičiaus mažėjimo atžvilgiu, ir dėl svarbių pokyčių rinkos praktikoje, daug dėmesio skirdama sandoriams, kurių tikslas ar poveikis yra lygiavertis VPIFS tikslui ar poveikiui.

2. Užbaigus darbą tarptautiniu lygmeniu ir atsižvelgiant į to darbo rezultatus, 1 dalyje nurodytose ataskaitose taip pat turi būti nustatoma reikšminga rizika, susijusi su kredito institucijų ir biržinių bendrovių naudojimusi VPIFS, ir analizuojama, ar būtų tinkama, kad tie subjektai savo periodinėse ataskaitose atskleistų papildomos informacijos.

3. Ne vėliau kaip 2017 m. spalio 13 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl pažangos, padarytos dedant tarptautines pastangas su VPIFS susijusiai rizikai sumažinti, įskaitant FST rekomendacijas dėl VPIFS, kurių tarpuskaita atliekama necentralizuotai, vertės sumažinimo, ir dėl tų rekomendacijų tinkamumo Sąjungos rinkoms. Komisija pateikia tą ataskaitą kartu su atitinkamais pasiūlymais.

Tuo tikslu ESMA, ne vėliau kaip 2016 m. spalio 13 d., bendradarbiaudama su EBI bei ESRV ir deramai atsižvelgdama į tarptautines pastangas, pateikia ataskaitą Komisijai, Europos Parlamentui ir Tarybai, kurioje įvertinama:

- a) ar dėl VPIFS naudojimo labai padidėja svertas, kurio šis reglamentas nereguliuoja;
- b) kai tinkama, turimos galimybės reguliuoti tokį didėjimą;
- c) ar reikalingos papildomos priemonės to sverto procikliškumui sumažinti.

ESMA ataskaitoje taip pat išnagrinėjamas kiekybinis FST rekomendacijų poveikis.

4. Per 39 mėnesius nuo Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos ir per šešis mėnesius nuo kiekvienos ESMA ataskaitos pateikimo, kaip nurodyta šios dalies antroje pastraipoje, Komisija, pasikonsultavusi su ESMA, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl 11 straipsnio taikymo, visų pirma dėl to, ar sandorių duomenų saugykloms taikyti mokesčiai yra proporcingi atitinkamos sandorių duomenų saugyklos apyvartai ir yra tik tokio dydžio, kad visiškai padengtų būtinas ESMA išlaidas, susijusias su sandorių duomenų saugyklų registravimu, pripažinimu ir priežiūra, taip pat padengtų visas išlaidas, kurių kompetentingos institucijos gali turėti atlikdamos darbą pagal šį reglamentą, visų pirma dėl bet kokio užduočių delegavimo pagal 9 straipsnio 1 dalį.

Pirmoje pastraipoje nurodytų Komisijos ataskaitų tikslais per 33 mėnesius nuo Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimto deleguotojo akto įsigaliojimo dienos, o vėliau kas trejus metus, ar dažniau, kai padaroma svarbių mokesčių pakeitimų, ESMA pateikia Komisijai ataskaitą dėl pagal šį reglamentą sandorių duomenų saugykloms taikytų mokesčių. Tose ataskaitose nurodomos bent būtinos ESMA išlaidos, susijusios su sandorių duomenų saugyklų registravimu, pripažinimu ir priežiūra, išlaidos, kurias kompetentingos institucijos patyrė atlikdamos darbą pagal šį reglamentą, visų pirma dėl užduočių delegavimo, taip pat sandorių duomenų saugykloms taikyti mokesčiai ir jų proporcingumas sandorių duomenų saugyklų apyvartai.

5. Pasikonsultavusi su ESRV, ESMA paskelbia metinę ataskaitą dėl bendrų VPIFS apimčių pagal sandorio šalies ir sandorių rūšį, grindžiamą pagal 4 straipsnį pateiktais duomenimis.

X SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 2 straipsnio 4 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 12 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 4 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 2 straipsnio 4 dalį ar 11 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

31 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB ⁽¹⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

32 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnio 7 punktą pakeičiamas taip:

„7. ne biržos išvestinė finansinė priemonė arba ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis – išvestinių finansinių priemonių sutartis, nevykdoma reguliuojamojoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, arba reguliuojamai rinkai lygiaverte laikomoje trečiosios valstybės rinkoje pagal šio reglamento 2a straipsnį;“

2. Įterpiamas šis straipsnis:

„2a straipsnis

Sprendimai dėl lygiavertiškumo taikant ne biržos išvestinių finansinių priemonių apibrėžtį

1. Taikant šio reglamento 2 straipsnio 7 dalį, trečiosios valstybės rinkai laikoma lygiaverte reguliuojamai rinkai, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, kai ji atitinka teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai tos direktyvos III antraštinėje dalyje nustatytiems reikalavimams, ir yra nuolat vykdoma veiksminga jos priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų įvykdymas toje trečiojoje valstybėje, kaip yra nustatę Komisija, laikydami šio straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

⁽¹⁾ 2001 m. birželio 6 d. Komisijos sprendimas dėl Europos vertybinių popierių komiteto įsteigimo (OL L 191, 2001 7 13, p. 45).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. 1 dalies tikslais Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kad trečiosios valstybės rinka atitinka teisiškai privalomus reikalavimus, kurie yra lygiaverčiai Direktyvos 2004/39/EB III antraštinėje dalyje nustatytiems reikalavimams, ir yra nuolat vykdoma veiksminga jos priežiūra ir užtikrinamas reikalavimų įvykdymas toje trečiojoje valstybėje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 86 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisija ir ESMA savo interneto svetainėse skelbia tų rinkų, kurios turi būti laikomos lygiavertėmis pagal 2 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, sąrašą. Tas sąrašas periodiškai atnaujinamas.“

3. 81 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Sandorių duomenų saugykla padaro prieinama visą būtina informaciją toliau nurodytiems subjektams, kad jie galėtų vykdyti savo atitinkamas pareigas ir įgaliojimus:

- a) ESMA;
- b) EBI;
- c) EIOPA;
- d) ESRV;
- e) kompetentingai institucijai, prižiūrinčiai pagrindines sandorio šalis, kurios naudojami sandorių duomenų saugyklo-
mis;
- f) kompetentingai institucijai, prižiūrinčiai sutarčių, apie kurias pranešama, prekybos vietas;
- g) atitinkamiems ECBS nariams, įskaitant ECB, kai jis vykdo savo užduotis pagal bendrą priežiūros mechanizmą pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013 (*);
- h) atitinkamoms trečiosios valstybės institucijoms, kurios sudarė tarptautinį susitarimą su Sąjunga, kaip nurodyta 75 straipsnyje;
- i) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/25/EB (**), 4 straipsnį paskirtoms priežiūros institucijoms;
- j) atitinkamoms Sąjungos vertybinių popierių ir rinkos institucijoms, kurių atitinkamos priežiūros pareigos ir įgalio-
jimai yra susiję su sutartimis, rinkomis, dalyviais ir pagrindiniu turtu, kuriems taikomas šis reglamentas;
- k) atitinkamoms trečiosios valstybės institucijoms, kurios sudarė bendradarbiavimo susitarimą su ESMA, kaip nuro-
dyta 76 straipsnyje;
- l) Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrai, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos regla-
mentu (EB) Nr. 713/2009 (***)

- m) pertvarkymo institucijoms, paskirtoms pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES (****) 3 straipsnį;
- n) Bendrai pertvarkymo valdybai, įsteigta Reglamentu (ES) Nr. 806/2014;
- o) kompetentingoms institucijoms arba nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, kaip apibrėžta reglamentuose (ES) Nr. 1024/2013 bei (ES) Nr. 909/2014 ir direktyvose 2003/41/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES ir 2014/65/ES, ir priežiūros institucijoms, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB;
- p) kompetentingoms institucijoms, paskirtoms pagal šio reglamento 10 straipsnio 5 dalį.

(*) 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).

(**) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004 4 30, p. 12).

(***) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantis Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL L 211, 2009 8 14, p. 1).

(****) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).“

33 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Šis reglamentas taikomas nuo 2016 m. sausio 12 d., išskyrus:
 - a) 4 straipsnio 1 dalį, kuri taikoma:
 - i) praėjus 12 mėnesių po tos dienos, kurią įsigalioja Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimtas deleguotasis aktas – finansų sandorio šalių, nurodytų 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose, ir trečiųjų valstybių subjektų, nurodytų 3 straipsnio 3 punkto i papunktyje, kuriems reikėtų suteikti leidimą arba kuriuos reikėtų registruoti pagal teisės aktus, nurodytus 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose, jei jie būtų įsteigti Sąjungoje, atveju;
 - ii) praėjus 15 mėnesių po dienos, kurią įsigalioja Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimtas deleguotasis aktas – finansų sandorio šalių, nurodytų 3 straipsnio 3 punkto g ir h papunkčiuose, ir trečiųjų valstybių subjektų, nurodytų 3 straipsnio 3 punkto i papunktyje, kuriems reikėtų suteikti leidimą arba kuriuos reikėtų registruoti pagal teisės aktus, nurodytus 3 straipsnio 3 punkto g ir h papunkčiuose, jei jie būtų įsteigti Sąjungoje, atveju;
 - iii) praėjus 18 mėnesių po dienos, kurią įsigalioja Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimtas deleguotasis aktas – finansų sandorio šalių, nurodytų 3 straipsnio 3 punkto c–f papunkčiuose, ir trečiųjų valstybių subjektų, nurodytų 3 straipsnio 3 punkto i papunktyje, kuriems reikėtų suteikti leidimą arba kuriuos reikėtų registruoti pagal teisės aktus, nurodytus 3 straipsnio 3 punkto c–f papunkčiuose, jei jie būtų įsteigti Sąjungoje, atveju; ir
 - iv) praėjus 21 mėnesiams po dienos, kurią įsigalioja Komisijos pagal 4 straipsnio 9 dalį priimtas deleguotasis aktas – ne finansų sandorio šalių atveju;
 - b) 13 straipsnį, kuris taikomas nuo 2017 m. sausio 13 d.;

- c) 14 straipsnį, kuris taikomas nuo 2017 m. liepos 13 d. – kolektyvinio investavimo subjektų, kuriems taikoma Direktyva 2009/65/EB arba Direktyva 2011/61/ES ir kurie įsteigti anksčiau nei 2016 m. sausio 12 d., atveju;
- d) 15 straipsnį, kuris taikomas nuo 2016 m. liepos 13 d., įskaitant susitarimus dėl užtikrinimo priemonės, galiojusius tą dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. SCHMIT

PRIEDAS

A skirsnis. Informacija, kurią reikia pateikti KIPVPS pusmetinėse ir metinėse ataskaitose ir AIF metinėje ataskaitoje**Bendrieji duomenys:**

- paskolintų vertybinių popierių ir biržos prekių vertė, išreikšta viso turto, kurį galima paskolinti, neįskaitant grynųjų pinigų ir grynųjų pinigų ekvivalentų, procentine dalimi;
- kiekvienos rūšies VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius sudarančio turto vertė, išreikšta absoliučiąja suma (kolektyvinio investavimo subjekto valiuta) ir kolektyvinio investavimo subjekto valdomo turto procentine dalimi.

Koncentracijos duomenys:

- dešimt didžiausių užtikrinimo priemonių emitentų visų VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių atžvilgiu (kaip užtikrinimo priemonės gautų vertybinių popierių ir biržos prekių apimčių paskirstymas pagal emitento pavadinimą);
- pirmas 10 aukščiausių pozicijų užimančios sandorio šalys – atskirai kiekvienos rūšies VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių atžvilgiu (sandorio šalių pavadinimai ir bendra neapmokėtų sandorių apimtis).

Bendri sandorių duomenys atskirai kiekvienos rūšies VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių atžvilgiu, suskirstyti pagal šias kategorijas:

- užtikrinimo priemonės rūšis ir kokybė;
- užtikrinimo priemonės termino profilis, suskirstytas pagal tokius terminų intervalus: mažiau nei viena diena, nuo vienos dienos iki vienos savaitės, nuo vienos savaitės iki vieno mėnesio, nuo vieno iki trijų mėnesių, nuo trijų mėnesių iki metų, daugiau nei metai, terminas nenumatytas;
- užtikrinimo priemonės valiuta;
- VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorių termino profilis, suskirstytas pagal tokius terminų intervalus: mažiau nei viena diena, nuo vienos dienos iki vienos savaitės, nuo vienos savaitės iki vieno mėnesio, nuo vieno iki trijų mėnesių, nuo trijų mėnesių iki metų, daugiau nei metai, terminas nenumatytas;
- valstybė, kurioje yra įsteigtos sandorio šalys;
- atsiskaitymas ir tarpuskaita (pvz., trišalė, atliekama pagrindinės sandorio šalies, dvišalė).

Duomenys apie pakartotinį užtikrinimo priemonės naudojimą:

- pakartotinai naudojama gautos užtikrinimo priemonės dalis, palyginti su didžiausia verte, nurodyta prospekte ar investuotojams atskleidžiamoje informacijoje;
- piniginės užtikrinimo priemonės reinvestavimo grąža kolektyvinio investavimo subjektui.

Pagal VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius kolektyvinio investavimo subjekto gautų užtikrinimo priemonių saugojimas.

Depozitoriumų skaičius ir pavadinimai bei kiekvieno iš depozitoriumų saugomo turto, naudojamo kaip užtikrinimo priemonė, vertė.

Pagal VPIFS ir bendrosios grąžos apskaitimo sandorius kolektyvinio investavimo subjekto suteiktų užtikrinimo priemonių saugojimas:

Užtikrinimo priemonių, saugomų atskirtose arba bendrose sąskaitose, arba bet kokiose kitose sąskaitose, procentinė dalis.

Duomenys apie grąžą ir išlaidas kiekvienos rūšies VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandorių atžvilgiu, paskirsčius kolektyvinio investavimo subjektui, kolektyvinio investavimo subjekto valdytojui ir trečiosioms šalims (pvz., agentui skolintojui), absoliučiaja verte ir kaip visos grąžos, gautos iš tos rūšies VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandorių, procentinė dalis.

B skirsnis. Informacija, kuri turi būti įtraukta į KIPVPS prospektą ir į AIF investuotojams atskleidžiamą informaciją:

- bendras kolektyvinio investavimo subjekto naudojamų VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandorių aprašymas ir jų naudojimo pagrindimas;
 - bendri duomenys, kuriuos reikia pateikti apie kiekvienos rūšies VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandorius
 - turto, kurį galima naudoti tokiuose sandoriuose, rūšys;
 - didžiausia valdomo turto, kurį galima naudoti tokiuose sandoriuose, procentinė dalis;
 - numatoma valdomo turto, kuris bus naudojamas kiekviename iš tokių sandorių, procentinė dalis;
 - kriterijai, pagal kuriuos atrenkamos sandorio šalys (įskaitant teisinę formą, kilmės šalį, mažiausią kredito reitingą);
 - priimtina užtikrinimo priemonė: priimtinos užtikrinimo priemonės aprašymas, apimantis turto rūšį, emitentą, terminą, likvidumą, taip pat užtikrinimo priemonės diversifikavimo ir koreliacijos politiką;
 - užtikrinimo priemonės vertinimas: taikomos užtikrinimo priemonės vertinimo metodikos aprašymas ir jos pagrindimas, informacija apie tai, ar taikomas kasdienio perkainavimo pagal rinkos vertę ir kasdienių kintamųjų garantinių įmokų metodas;
 - rizikos valdymas: su VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandoriais susijusios rizikos aprašymas, taip pat rizikos, susijusios su užtikrinimo priemonių valdymu, kaip antai operacinės, likvidumo, sandorio šalies, saugojimo ir teisinės rizikos, ir, kai taikoma, rizikos, kylančios dėl minėtų sandorių pakartotinio naudojimo, aprašymas;
 - paaiškinimas, kaip turtas, naudojamas VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandoriuose, ir gautos užtikrinimo priemonės yra saugomi (pvz., fondo depozitoriume);
 - užtikrinimo priemonės pakartotinio naudojimo apribojimų (reguliuojamo institucijos nustatytų arba savanoriškai nustatytų) aprašymas;
 - iš VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandorių gautos grąžos pasidalijimo politika: iš VPIFS ir bendrosios grąžos apsikeitimo sandorių gaunamų pajamų, kurios grąžinamos kolektyvinio investavimo subjektui, ir išlaidų bei mokesčių, priskiriamų valdytojui ar trečiosioms šalims (pvz., agentui skolintojui), procentinių dalių aprašymas. Prospekte ir investuotojams atskleidžiamoje informacijoje taip pat nurodoma, ar tos trečiosios šalys yra susijusios su valdytoju.
-